

TUẦN BÁO GIẢI TRÍ VÀ GIÁO DỤC

thiếu nhi

CHỦ NHIỆM
NGUYỄN HÙNG TRƯỞNG

CHỦ BIÊN
NHẬT TIẾN

80

TOÀN DÂN GHI NHỚ CÔNG ƠN HAI BÀ TRUNG

CHƯƠNG TRÌNH SINH HOẠT TẠI TÒA SOẠN THIẾU NHI

Chủ nhật 11-3-73

- Văn nghệ : Đỗ biết con gì
- ✱ Trò chơi : Sinh hoạt cộng đồng.
- ◆ Học vui : Cách đánh nhạc.

Từ 10g30 đến 12g B.Đ.H.T.U. mở phiên họp đầu tháng. Vì buổi họp quan trọng, yêu cầu các ủy viên đi đầy đủ.

TIỂU BAN SINH HOẠT

Trả lời Đỗ Vui có thưởng đăng trong số 77

Có lẽ dư âm ngày tết với bánh chưng xanh, câu đối đỏ còn lảng vảng nên các em đắm lười quá xá, chẳng chịu suy luận gì cả, đề đến nỗi không có lấy một bài nào trúng, Mong rằng sang năm các em ăn tết ngắn ngắn thôi nhé.

Sau đây là bài giải

Từ lúc gặp chiếc chai cho tới khi anh ta vớt nó lên, anh ta đã chèo $20 + 10 + 5 = 35$ phút ngược dòng.

Toàn thể chuyển dịch của anh ta so với chiếc chai, nghĩa là với giòng nước, cuối cùng là bằng 0 (vì anh ta chèo đi rồi lại chèo lại vớt chiếc chai). Suy ra, so với giòng nước, đoạn đường đi của anh ta khi chèo ngược giòng bằng với đoạn đường khi chèo xuôi giòng. Nhưng vì khi chèo xuôi giòng anh đi bằng nửa khi chèo ngược, thời gian anh chèo xuôi dài gấp đôi khi chèo ngược, nghĩa là mất $35 \times 2 = 70$ phút.

Vì anh có đề thuyền trôi theo giòng nước trong 16 phút nên khoảng thời gian từ lúc gặp chiếc chai cho tới lúc anh vớt nó là : $35 + 70 + 15 = 120$ phút = 2 giờ.

Trong khoảng thời gian đó chiếc chai trôi đi được 1 km, do đó tốc độ của chiếc chai, nghĩa là của giòng

nước là : $1:2 = \frac{1}{2}$ km/giờ

Bài nhận được từ ngày 26-2-73 đến ngày 3-3-73 của các em

Bất Hạnh, Khuất quốc Việt, Bửu Huy, Cao giang Phương, Gò Ghê, Thanh Thế, Phi Thừa, Trịnh công Truyền, Việt Tử, Không quốc Hùng, Nguyễn duy Đôn, Nguyễn thị Dung, Vũ Trúc, Khuất giang Bắc, Thế Uyển, Phạm lá Vàng, Đặng Linh, Quốc Thắng, Thu Nguyệt, Mây Tim, Đặng mộng Trinh, Giang Hạ, Trần thanh Phong, Lê ngọc Trường, Hoài hương Mặc Khách, Phương Huỳnh, Hương Cúc,

Tê và Đê, Hoài Ngọc, Bùi Hanh, Quang Vũ, Nguyễn thị Thu Nguyệt, Thảo Lam, Thanh Thụy, Đỗ Duy Linh, Trần văn Nam, Lý hữu Di, Rêu Xanh, Nguyễn thị Bình, Nguyễn phương Đình, Ng. thị Ngọc Thảo, Nguyễn gia Kiệm, Tuấn Anh, Phi sa Đoàn Phương, Nguyễn hữu Bình Minh, Hồng Nga, Cao xuân Khánh, Nguyễn Nguyễn Mimosa, Nguyễn lệ Thạch, Kiều linh Giang, Trường Châu, Phù Du, Tô đức Mặc Vy, Trần thị Hồng Phương, Thiệu sơn Trung, Ph. Tú, Anh Sơn, Hoài linh Vũ, Lê trường Đỗ, Lương văn Hòa, T. Trúc, Vy Linh, Nguyễn minh Tuấn, Thu Hồ Vũ Khoa, Nguyễn minh Kiều, Huyền Thoại Ngân Ngân, Nhóm bút Tình Thương, Tiểu Lâm — Đình Quái Khách, Bảo Ủ,

HỘP THƯ

CHỊ ĐỖ PHƯƠNG KHANH trả lời

Giáo Sư Châu Đình Quang, N.T.

Lá thư dài bộc lộ tấm lòng thiết tha thương yêu tuổi trẻ, và niềm cảm thông sâu xa đối với chúng tôi của giáo sư đã đem lại cho chúng tôi xiết bao ủi. Gần tám mươi tuần lễ trong một nhọc, nhiều khi chúng tôi phải nâng đỡ tinh thần lẫn nhau, tuy có dài, nhưng hầu hết những công cuộc tốt đẹp đều phải cần đến sự nhẫn nại và cố gắng liên tục, có khi hàng chục năm. Thư của giáo sư càng làm chúng tôi vững tin rằng chúng ta không có đơn khi phục vụ lý tưởng cao đẹp. Tất cả anh chị em chúng tôi xin gửi tới giáo sư lời cảm ơn nồng nhiệt. — Kính.

Giáo Sư Trần hữu Khuôn, Saigon :

Chúng tôi xin cảm tạ sự giáo sư đã có lòng chia sẻ với chúng tôi một phần nào những thiết nghĩ về tại chính Trong hoàn cảnh hiện nay của đất nước chúng ta, nhà giáo cũng đã chịu nhiều hy sinh cao quý để cố gắng gây dựng một tương lai tươi sáng cho các em mai sau. Cảm thông được những khó khăn vật chất đó, và cũng do ý muốn của chúng tôi là không nhận sự trợ giúp bằng tiền bạc, chúng tôi xin kính hoàn số tiền mà giáo sư đã có nhã ý gửi tặng. Chúng tôi ước mong giáo sư cảm thông tấm lòng quý mến của chúng tôi đối với giáo sư. — Kính.

Em Bửu Huy, Đà Nẵng : Vì Thiển Nhi có đóng bộ, nên những trang ấy là cuối của từng bộ. in mục lục để các em có thể tìm bài lên hệ khi cần nghiên cứu về vấn đề gì đó. Mục lục rất cần em ạ.

Em Hồng Thụy, Biên Hòa : Chị cảm ơn em đã tin cậy mục Bạc Vàng đến thế. Chị sẽ cố gắng tìm tòi sách hay để giới thiệu nữa em nhé.

Em Hiếu Hạnh, Saigon : Em ngoan quá Tòa soạn vẫn còn phát thẻ GDTN đó mà em.

Em Nguyệt Thu và Hoa, Mỹ Tho : Hai em ơi ! Chị mong được đọc thư hai em ký tên chung. Chiều chị nghe, hai em của chị.

Em Quang Đức, Đà Nẵng : Em gửi thư về nhà sách Khai Trí 63 Lê Lợi, Saigon 1 để hỏi mua loại sách Tự học Tây Ban Cầm em nhé.

Em Vũ văn Chương, Vũng Tàu : Có một số bạn muốn tới với em. Cho chị biết ý kiến.

Em Huỳnh Mai, Gia Định : Đọc loại sách Song ngữ rất có ích. Về sinh ngữ em cần phải chịu học thuộc nhiều tiếng thì mới khá được em ạ.

Em T. K, Nha Trang : Nếu em dời về Saigon thì em chỉ việc tới tòa soạn Thiển Nhi chơi vào sáng chủ nhật là đã thành Thiển Nhi Saigon chính hiệu rồi đó em.

Em Phi Thừa, Nha Trang : Chị cầu chúc em được mọi sự may mắn trong bước đường mới. Và chị mong rằng em sẽ vẫn gửi thư về chị mặc dầu bận rộn nơi quân trường. Thiện chí đóng góp của em là khích lệ lớn cho tòa soạn Thiển Nhi, chị cảm ơn em lắm.

Em Cao xuân Khánh, Đà Nẵng : Vì phương tiện chuyên chở hiện nay quá tốn kém nên nhà phát hành không thể gửi nhiều, sợ báo không hết, trả báo về thì sẽ mất không số tiền cước phí lớn. Mai mới hòa bình rồi, sách báo sẽ đi bằng xe đò, xe lửa, cước phí rẻ, nhà phát hành sẽ cung cấp dồi dào dù bán không hết, bị trả về cũng không tổn bao nhiêu. Vậy lúc này, các em cũng thông cảm mà đặt mua trước ở sạp báo, thì họ sẽ đặt hàng ở Saigon, các nhà phát hành sẽ gửi ra đủ theo nhu cầu em nhé.

Em Tha Sa Ngọc Hạnh : Cảm ơn em đã tặng tập thơ Lá Rớt. Thơ em có hồn lắm. Chị thích nhất bài «Và thuở đó.» Mong em sẽ tiến nhanh trên đường nghệ thuật.

Em Thủy Tiên, Gia Định : Nếu em chưa nhận được thẻ thì gửi hình khác về làm lại em nhé.

Em Kim Yến, Phan Rang : Ý kiến em cũng hay. Để khi họp tòa soạn chị sẽ đem ra thảo luận nghe em.

Em Trần ngọc Gia, Đà Nẵng : Em gửi thư mua báo mà không ghi địa chỉ thì chị làm thế nào mà gửi đi được em ơi ! Gửi địa chỉ và cho biết ý em muốn gì em nhé.

TUẦN BÁO GIẢI TRÍ VÀ GIÁO DỤC

thiếu nhi

Tòa Soạn : 159 Thiệu Trị — Phú Nhuận — Sài Gòn — Đ.T. 42152

Cơ Sở phát hành : 62 Lê Lợi Sài Gòn — Đ.T. 20.348.

Chủ Nhiệm : NGUYỄN-HÙNG-TRƯƠNG — Chủ Biên : NHẬT-TIẾN

Năm thứ ba — Số 80 — ngày 11-3-1973

Giá : 50 đ

MỤC LỤC

● Thư Chủ Nhiệm của Nguyễn Hùng Trương 1 ● Năm châu bốn biển 2 ● Truyện ngắn : Trầm theo chính sử của Thái Linh Lăng 3 — Cô gái dũng cảm Đặng Hoàng dịch 12 ● Sáng tác của em : Em dẫu yêu hồn mềm như lá cỏ của Hoài Hương 20 ● Cuộc thi sáng tác : Kỷ niệm ngày cũ của Ngô Thị Sang 26 ● Cuộc thi thơ 10 ● Nhạc : Tìm hồng reo vui của Phạm Đức Huyền 21 ● Siêu thị Hoa Hồng : do Đinh Gô phụ trách 8 ● Bướm muôn màu 11 ● Sự lằm : Ma Cà Rồng hay cậu bé sún răng của Văn Trung 6 — Những con vật kỳ dị của Vịt Mò 18 — Pha lê muôn mặt của Văn Trung 22 — Câu chuyện kỳ bí lạ lùng của một chiếc máy bay 23 ● Trang kỹ thuật : của Bình Electronic 32 ● Trang giải trí : Ô chữ con voi của Hương Cà Mau 9 — Đố vui có thưởng hàng tuần 9 — Một rap hát của người đi dây 5 ● Trong Vườn hồng : Bạn Vàng của Đỗ Phương Khanh 16 — Chị ơi của Mai Loan 17 — Tay ngọc bên bếp hồng 17 ● Tranh vui : Tí Tí qua ống kính bác Sáu Râu của Nguyễn Tài 7 ● Tranh phim : Tin Tin và Đặc vụ than đá 14 — Cùng đi với Từ Thầm của Nguyễn Tài 24 ● Truyện dài : Chiếc vương miện cần ngọc của Conan Doyle 27 — Đôi bạn giang hồ của Phan Khương Thái 28 — Thuở mơ làm văn sĩ của Nhật Tiến 29 ● Mục lục : bộ 8 từ TN số 71 đến 80.

✱

TRANH BÌA CỦA VI VI
TRUNG NỮ VƯƠNG

Thư Chủ nhiệm GỬI CÁC EM THIẾU NHI

Các em thân mến,

Trong một số báo gần đây, chúng tôi có bàn với các em về sự quan trọng của hai tiếng cảm ơn.

Hôm nay, chúng tôi xin nói chuyện với các em về việc xin lỗi.

Trong đời sống hàng ngày, chúng đụng với mọi người, chúng ta không làm sao tránh được những sự lầm lỗi, những cử chỉ vụng về làm phật lòng những người xung quanh. Đúng như người đời thường nói, không ai hoàn hảo trên thế gian này, thì sự sai lầm, phạm lỗi là điều không thể tránh được tất cả.

Việc tốt nhất để xóa bỏ sự lỗi lầm, không phải là làm như không nhận thấy lỗi mình, mà là phải biết nhận lỗi và xin lỗi.

Khi các em lỡ làm dơ sách vở của bạn, làm hỏng bút của bạn, đi ngoài đường hay nơi đông người, chật hẹp đạp nhầm chân hay chạm phải người nào, khi các em làm bể một vật gì của ai, giận dỗi nhất là các em nên nhận lỗi và xin lỗi với người liên hệ.

Đừng bao giờ các em cho sự lầm lỗi là nhỏ nhất, không đáng để các em hạ mình xin lỗi. Một nhà triết học Trung Hoa đã nói : Chớ khinh việc nhỏ, lỗ hỏ chìm thuyền, chớ khinh vật nhỏ, con vi trùng làm chết được.

Các em cũng đừng cho rằng hạ mình để xin lỗi là hèn. Thánh kinh đã dạy : Sự tự hạ mở đầu cho sự vinh quang. Người Trung Hoa cũng thường hay nhắc câu : Bậc Thánh không cậy mình cái gì cũng giỏi.

Các em càng hạ mình để nhận lỗi các em càng làm cho phẩm cách các em lên cao, các em tỏ cho các người xung quanh thấy các em là con người lịch sự, con người có giáo dục.

Các em cũng không nên chỉ nói hai tiếng xin lỗi ngắn ngủn cho là đủ rồi. Các em phải có cử chỉ chứng tỏ các em hối tiếc đã làm

TOÀN DÂN GHI NHỚ CÔNG ƠN

HAI BÀ TRƯNG

buồn phiền người liên hệ và nên nói tùy trường hợp : xin lỗi em, xin lỗi anh, xin lỗi chị, xin lỗi ông bà, tôi đã làm phiền (hay thiệt hại) anh chị (hay ông bà) quá nhiều, xin anh, chị, ông (hoặc bà) bỏ qua cho và xin cảm ơn anh chị (hoặc ông bà).

Dù lỗi các em làm có nhỏ nhất thế nào, các em cũng tỏ ra đây là một lỗi nặng mà các em lấy làm hối tiếc đã gây nên. Sự cho rằng lỗi nhẹ dành cho người nhận sự xin lỗi.

Một vài trường hợp, chúng ta không nên xin lỗi, để tránh làm nặng thêm lỗi lầm của chúng ta. Đây là trường hợp chúng ta hờ hênh. Sự xin lỗi chỉ làm cho tình thế khó thở hơn lên. Nếu các em hỏi thăm sức khỏe thân sinh của người bạn thân của các em, trong khi ông cụ vừa mới mất mà các em không hay biết, các em nên xin lỗi vì không được tin và có đôi lời chia buồn. Nhưng khi các em hỏi thăm về người bạn gái thân nào đó của bạn, trong khi vị hôn thê của bạn đứng sững sờ bên cạnh mà các em không hay biết, khi được biết, các em nên giữ sự tự nhiên, nói lời sang chuyện khác và nhớ đừng xin lỗi.

Đây là các em biết xin lỗi tùy theo trường hợp.

Các em thân mến,

Người ta thường nói : sự khiêm tốn là mẹ của các đức tính.

Một khi các em biết dùng thường xuyên hai chữ xin lỗi và hai chữ cảm ơn là các em thu phục được cảm tình của mọi người, bắt đầu các em đi đến sự thành công rồi vậy.

Thân mến,

NGUYỄN HÙNG TRƯỞNG

NĂM CHÂU BỐN BIỂN

ĐỀN THỜ ĐỨC QUỐC TỖ HÙNG VƯƠNG ĐÃ ĐƯỢC TÁI THIẾT

Một buổi lễ được tổ chức vào lúc 9g30 ngày 12-2-1973 tại Đền Thờ Đức Quốc Tổ Hùng Vương Tỉnh Khánh Hòa và Thị xã Nha Trang đường Nguyễn Hoàng Nha Trang để đặt viên đá đầu tiên khởi công tái thiết đền thờ Đức Quốc tổ Hùng Vương tại Tỉnh Khánh Hòa và Thị xã Nha Trang.

Được biết từ lâu tại khu xóm mới đường Nguyễn Hoàng Nha Trang có một ngôi miếu nhỏ đồ nát trong

nội điện có cần 2 chữ Long Thần (Thờ Thần). hai bên tả hữu có mấy bài vị mà ngày nay vẫn còn thờ, không ai lui tới hương khói chỉ cả, cho đến năm 63, ông Nguyễn hữu Viên đại diện xã Nha Trang cùng các vị bộ lão đứng ra phát động việc kiến thiết ngôi cổ miếu trên với sự tham gia đóng góp của đồng bào. Ngôi cổ miếu đã được tu sửa trở nên mới mẻ khang trang hơn để cho đồng bào có nơi tế lễ cung kính hàng năm.

Năm 1970, các vị đã quyết định dùng ngôi Miếu làm nơi thờ Đức Quốc Tổ Hùng Vương vì lúc bấy giờ trên toàn lãnh thổ miền Nam chưa có nơi nào có đền thờ Hùng Vương cả vì vậy thờ Ngài hợp tình và hợp lý hơn.

KIM TINH CHÁ CÓ GÌ HẤP DẪN

PASADENA, CALIFORNIA

18-1 (AP).— Nếu ngày nay màn bí mật quanh Hỏa tinh đã được vén lên

phần nào thì Kim tinh từng được mô tả là «hành tinh chị em» với Địa cầu lại không có vẻ gì hấp dẫn con người cho lắm.

Theo giáo sư Ingersoll. «qua các cuộc quan sát bằng viễn vọng kính, chúng ta biết Kim tinh bị bao phủ bởi một đám mây dày đặc có thể là chất áxít lỏng Hydrochloric hoặc sulfuric. Chắc chắn không có Oxygen (dưỡng khí) trên Kim tinh và bề mặt của hành tinh này nóng trên 900 độ fahrenheit (1482 độ bách phân), sức nóng vừa đủ để làm chảy chì. Mặc dù Kim Tinh và trái đất gần như cùng cỡ với nhau, nhưng Kim tinh dường như là một hành tinh khô cằn khó chịu bởi vì nó ở vị trí rất gần Mặt Trời.

KỶ NIỆM NGÀY GỬI ĐIỆN TÍN ĐẦU TIÊN XUYỀN ĐẠI TÂY DƯƠNG

WELLFLEET MASSACHUSETTS 18-1 (UPI).— Bức điện tín đánh từ Hoa Kỳ xuyên qua Đại Tây Dương đầu tiên cách đây 70 năm đã được truyền lại tối thứ Năm để kỷ niệm nhà phát minh Guglielmo Marconi.

William Santelman ở Lexington và một nhóm các chuyên viên phát truyền đi bức điện tín tương tự như bức đã được Tổng thống Roosevelt gửi ngày 18 tháng Giêng 1903 cho quốc vương Edward đệ lục của Anh quốc.

NHÀ CHỌC TRỜI CAO 1500 THƯỚC

Một nhóm kiến trúc sư Hoa kỳ đề nghị thiết lập một ngôi nhà cao một cây số rưỡi. Tất cả những khó khăn về kỹ thuật đã được giải quyết, chỉ còn lại những trở ngại về xã hội, cư trú, môi sinh và tâm lý gây khó khăn cho việc thực hiện công trình vĩ đại của thế kỷ 21. Nếu kế hoạch này thành sự thật, cả một thành phố sẽ được thu gọn vào trong một ngôi nhà chọc trời cao 1500m.

TRÂM THEO CHÌNH SỰ

THÁI LYNH LĂNG

*Chị em nặng một lời nguyện
Phất cờ Nương Tử thay quyền tướng
quân.*

Năm ấy toàn thể dân Giao Chỉ sống trong hòa bình, hoan lạc. Trên ngai đã có nhị vị Trưng Vương tài đức chấn đất. Mùa đông cách mùa chiến thắng một năm (41 sau Tây lịch), nhị vị Trưng Vương vẫn còn lo lắng vì việc triều chính chưa ổn định. Hai bà còn nghe gián điệp cấp báo rằng tướng nhà Hán sắp kéo quân sang đánh báo thù. Hai con voi thả rong tự do ở kinh đô Mê Linh được tìm về gặp. Có lẽ chúng sắp sửa dự phần xông xáo vào trận mạc hiểm nguy như khi xưa.

Thật vậy! Vua Hán Quang Vũ lần này sai thượng tướng Mã Viện (tức Mã văn Uyên) thống lĩnh hai chục vạn hùng binh rong ruổi tiến về Nam. Phía trước Mã Viện còn sai hàng vạn dân phu phá rừng, mở núi cho dễ lối đi sang.

Chuyện phải đến rồi cũng đến. Một lần nữa hai bà Trưng lại cỡi voi trên bành vàng, che lọng vàng, bận áo giáp vàng, phất cờ vàng hiên

ngang chống cự. Quân Cách mạng năm nào chỉ có sáu vạn người chỉ chinh hào huyệt, nay đã chiêu tuyền thêm cho đủ số và đông gần gấp đôi. Các tướng quân và nữ tướng của hai bà đều dũng cảm tranh đấu cho đến hơi thở cuối cùng. Lúc thắng, khi bại... cuộc chiến dần dà trong hai năm liền với những trận đánh khốc liệt, hào hùng... từ đồng bằng lên miền núi, từ cực Bắc của lãnh thổ đến cực Nam quận Nhật Nam. Dù Phục ba tướng quân Mã Viện là một lão bầy chục tuổi, đầu bạc với kinh nghiệm chiến trận dồi dào, danh tiếng lừng lẫy. Dù quân đội của nhị vị Trưng Vương là bộ đội mới thành lập, ít được rèn luyện và trang bị kỹ càng. Hai Bà vẫn can đảm điều động binh sĩ lấy sức châu chấu mà đá xe... Thương thay cho kém cỏi và ít ỏi chống với tinh nhuệ và đông đảo...

Đêm ấy, một đêm buồn héo hắt. Hai con voi dầy dầy công trận lúc nào cũng theo sát hai bà. Chúng đã đến đây và đứng tại Cầm Khê thuộc tỉnh Phú Thọ (bây giờ thuộc phủ Vĩnh Tường, tỉnh Sơn Tây.) Hai

bà quá mệt mệ đã thiếp đi trên bành voi tự lúc nào. Bên cạnh Hai Bà chỉ còn đếm trên đầu ngón tay một số nữ binh. Hai con voi tự biết thân phận, lặng lẽ phủ phục trong bóng đêm. Con này quan sát những vết sẹo giáo mác trên lớp da dày của con kia với ánh mắt thông cảm. Tâm linh chúng buồn bã vô cùng. Con Bạch Tượng ôn lại những hào hùng xưa... «Ba năm về trước Bạch Tượng và bạn Ngà Dài còn trẻ và sung sức. Bạch Tượng nhận thấy mình hơi nhút nhát chớ anh bạn Ngà Dài thì trái lại, hung dữ vô cùng. Ngà Dài luôn dẫn đầu bất cứ trận nào. Đôi ngà dài của anh ta còn là cặp khí giới hữu hiệu nhất để phụ lực chống quân thù. Bạch Tượng và Ngà Dài đưa hai bà vào Liên Lâu Thành đánh rốc tan trụ sở của Thái thú Tô Định. Thái thú Tô Định chạy ra Nam Hải, theo đường bờ về Tàu. Nhưng Bạch Tượng với Ngà Dài vẫn dẻo dai sức đề xông pha khắp 65 thành trì ở xứ Lĩnh Nam (thuộc hạt Quảng Đông, Quảng Tây nước Tàu). Ngày xưa là những ngày bách chiến bách thắng, voi cũng như ngựa ào ạt theo lệnh tiến quân, giết giặc như chẻ tre. Lòng căm thù sôi sục trước ách bạo tàn đô hộ, đã ào ạt bùng lên truy đuổi quân xâm lăng. Bạch Tượng nước lòng như tiếng quân hò reo, tiếng nhạc ngựa, tiếng va chạm của gươm đao... Thân thể Bạch Tượng với Ngà Dài rồi cũng nhận những mũi tên không có mắt... chai đá hẳn đi rồi chính lúc đó quân giặc đã chọc sừng anh bạn Ngà Dài. Ngà Dài lựa những kẻ tóc bím mà quần voi tung lên không. Nếu cặp ngà nhọn của Ngà Dài xuyên huyệt đã có giáo mác chờ dưới đất hay các chân không lơ sững sàng đạp chết. Hai cái bóng một trắng một xám luôn nương tựa lẫn nhau, giúp nhau... và hơn nữa bảo vệ hai nữ chủ anh thư. Bạch Tượng và Ngà Dài lúc nào cũng nổi bật vượt trên đoàn binh mã. Cả hai khéo hiểu ý người để tiến thoái nhịp nhàng theo hiệu lệnh. Cả hai quen lắm với đường xa, hay rừng rậm... Bạch

Tượng hay Ngà Dài sẽ càn lướt một cách dễ dàng, với sức lực phi thường và dẻo dai. Một đoàn ngựa có thể một chữ voi thì dư sức chịu đựng thật bền bỉ.

Nhưng than ôi ! Sau trận chính thức thư hùng ở hồ Lăng Bạc (hồ Tây, Hà Nội), Hai Bà đánh thua trước mưu mô khéo léo cùng tài dùng binh của Mã Viện. Thế là Bạch Tượng với Ngà Dài vùng vằng quay bước. Hai con voi không bằng lòng với mùi vị thất bại ấy. Rong rã qua ngày tháng, Bạc Tượng với Ngà Dài hung hăng thêm như là voi điên... Nhưng định mệnh đã an bày, mấy trận thắng nhỏ không gỡ gạc nổi bao trận thua to. Bạch Tượng với Ngà Dài thường hậm hực mỗi khi phải rút quân, đưa hai bà tìm chỗ tránh an toàn...

Sáng hôm sau nữ binh về tàu lại rằng xã Hát Môn huyện Phúc Lộc (tức là huyện Phúc Thọ, thuộc Sơn Tây) gần đây có thể ẩn náu qua ngày. Bạch Tượng và Ngà Dài buồn bã đi theo đám tàn quân. Dâu dây dòng sông Hát vô tình vãn êm đêm nhẹ chảy. Hai Bà Trưng bước xuống khỏi bành voi, quan sát địa thế. Hai Bà trầm nghĩ : « Rủi có bề nào quân giặc ví tận nơi đây, tận chốn kỳ cùng, thì làm sao đây ? »

Mà quân giặc do thám cũng giỏi. Một đạo binh rục rịch bủa vây. Hai bà vẫn chưa hay biết gì. Trưng Trắc cắt đặt đám tàn quân đi gọi quân tiếp viện ở những nơi khác về, Hai Bà sẽ chờ ở đây. « Dù quân mộ thêm ô hợp cũng quyết một trận sống còn mới thôi chứ không thể nào hèn hạ mà hàng phục. »

Tàn quân, tùy tùng, cận vệ... vừa đi khỏi. Hai bà Trưng thoáng nghe lao xao theo gió. Bạch Tượng với Ngà Dài rống lên, cặp mắt chúng long lanh đầm lệ, có lúc tròn xoe giận dữ. Chúng đoán trước tai họa sắp xảy ra khi hai bà thể cùng lực kiệt. Trưng Trắc cúi ngời nhìn em là Trưng Nhị. May quá đám tàn quân đã theo đường tắt đi trốn lọt. Tưởng rằng quân giặc không ngờ mình đến

BÀI HỌC THUỘC LÒNG CỦA BỮP BÊ VIỆT NAM.

HAI BÀ TRƯNG

Bà Trưng quê ở Châu Phong
Giận người tham bạo, thù chồng chẳng quên
Chị em nặng một lời nguyện
Phất cờ nương tử thay quyền
Tướng quân
Ngàn Tây nổi ánh phong trần
Âm thầm binh mã xuống gần Long Biên
Hồng quân nhẹ bước chinh yên
Đuổi ngay Tô Định dẹp yên biên thành.

Đô Kỳ đóng cõi Mê Linh
Lĩnh Nam riêng một triều đình
nước ta.
Ba thu gánh vác sơn hà.
Một là báo phục, hai là bá vương
Uy danh động đến Bắc phương
Hán sai Mã Viện lên đường tiến công
Hồ Tây đưa sức vẫy vùng
Nữ nhi chống với anh hùng được nao
Cấm Khê đến lúc hiểm nghèo
Chị em thất thế phải liều với sông
(Quốc Sử diễn ca)

chỗ hiểm địa, dè dặt Mã Viện liệu việc như thần. Quân « truy kích, chó săn » vừa đuổi tới vừa kêu gọi hai bà đầu hàng. Trưng Trắc than thở đôi lời cùng em, rồi luyện tiệc vượt ve con Ngà Dài. Con Ngà Dài lẫn con Bạch Tượng đều trông dân dỗi và già trước tuổi. Những hàng nước mắt ứa ra sầu than số kiếp, một đời. Trưng Trắc không đợi quân giặc đến tận nơi đã gieo mình xuống Hát Giang tự trầm, bên tai bà còn nghe tiếng Trưng Nhị nức lên :

— Khoan, đợi em theo với...

Bạch Tượng với Ngà Dài lại phủ phục chào lần chót. Chúng rống lên thể thảm. Con Bạch Tượng thoáng thấy tà áo dài của Trưng Nhị chưa chìm hẳn, màu vàng đất lấp lánh hoa nắng trên sông. Phút chốc, Bạch Tượng buông xuôi, và lặn theo bờ sông trơn dốc. Bạch Tượng hy vọng cứu được Trưng Nhị. Nhưng khi voi của Bạch Tượng thò tới tằm áo thì nó cũng vừa hụt chân sa lầy. Con Ngà Dài ngạc nhiên nhìn bạn chìm dần theo hai nữ chủ lần chót, nó quay phất lại vừa kịp lao đến tàn sát bọn quân Tàu theo dai như đĩa. Sau giây phút hỗn loạn, quân Tàu đã tuân theo lệnh truyền của chủ tướng tìm cách nấp và bắt sống con Ngà Dài vẫy vùng chưa được mấy đã sắp

thúc thủ. Quân Tàu quăng dây ghệt bốn chân voi, dây quấn vào cổ vào niết, dây siết muốn gãy ngà của voi... Con Ngà Dài chột nằm im xuống. Quân Tàu hò reo tỏ mở. Sau phút tạm dưỡng sức, Ngà Dài vùng lên mãnh liệt, bứt đứt dây lần câu liêm, dòn móc. Ngà Dài cố ý nổi cơn, khỏe mắt trợn lên tóe lửa. Thêm một số bị thương và chết. Quân Tàu giạt ra xa. Bấy giờ Ngà Dài mới chịu thôi. Nó lững thững đi thẳng xuống sông Hát tìm bạn... Mã Viện cũng vừa hay kịp, đến nơi ngậm ngùi nhìn năm mô thiên nhiên vừa vui chôn hai bậc cân quốc anh hùng và hai con voi trung hiếu tiết liệt gồm đây.

Tục truyền từ lúc Hai Bà xuống sông rồi hóa ra hai người bằng đá mà lại nổi lênh dềnh trên mặt nước trôi đi. Các làng quanh sông thấy vậy, tranh nhau ra khẩn đê vớt về thờ, nhưng chỉ có làng Đồng Nhân huyện Thanh Trì (bây giờ thuộc tỉnh Hà Đông) vớt được, mới lập đền thờ ở bãi làng ấy. Dân xã Hát Môn thấy sự thiêng liêng cũng lập đền thờ vọng ở bên sông.

Đến đời vua Anh Tôn nhà Lý, chỗ bãi Đồng Nhân lở gần đến mếu thờ. Vua sai làng Hưng Viên bên trong đê, ra đền rước tượng Hai Bà

vào, rồi vua ban tiền bạc cho dân lập miếu mà thờ, phong sắc là «Trinh linh chi phu nhân». Đền Hai Bà bây giờ vẫn còn. Đến đời nhà Trần lại được phong thêm tám chữ : «Uy liệt chế thắng thuần trinh bảo thuận». Đến bây giờ vẫn còn anh linh, Trước sân đền có tượng hai con voi bằng đá, công trận vô cùng.

Hồn con Bạch Tượng thoát theo chân hai bà nhưng không kịp nữa. Hồn Bạch Tượng bơ vơ quay lại chờ anh bạn Ngà Dài. Nhưng Ngà Dài còn bận với đám quan Tàu. Hồn Bạch Tượng phiêu lãng bay đi. Nó yên tâm nhờ nhang khói thờ phượng của bá tánh trong các đền thờ lập về sau. Chẳng hiểu rồi hồn anh bạn Ngà Dài đi đến chốn nào. Hồn Bạch Tượng không đợi chờ được nữa. Mòn mỏi cho đến nhiều năm sau, nước ta lại bị nhà Ngô bên Tàu cai trị. Hồn Bạch Tượng quyết định đi đầu thai làm một người dân nước Việt, để sẽ nổi lên chống ách nô lệ tham tàn... Hồn Bạch Tượng bay đi... Nhưng đến quận Cửu Chân thì sa xuống. Vì nơi đó đã có bà Triệu thị Chính mộ quân đánh với giặc Ngô. Hồn Bạch Tượng đầu thai như tiền kiếp xưa... Lần này Bạch Tượng đơn độc một mình. Chẳng có gì để phải khiếp sợ, đối diện với dòng lịch sử tiếp diễn luân lưu. Bạch Tượng đã đề hồn bỏ lỡ dịp may. Nhưng cần gì, lịch sử hoàng lương lại được vẽ lên đậm nét. Và con Bạch Tượng tái sinh thuở nào vẫn hiện ngang trận mạc với nữ chủ mới cũng rất oai hùng.

THÁI LINH LĂNG

MỘT RẠP HÁT CỦA NGƯỜI ĐI DÂY

Bạn làm một rạp hát nhỏ xiu, bằng hai miếng bìa «cạc tông», và sáu cái nút chai, để kê giữa hai miếng bìa, và đóng đinh chặt lại. (coi hình).

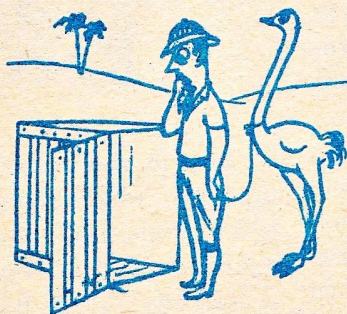
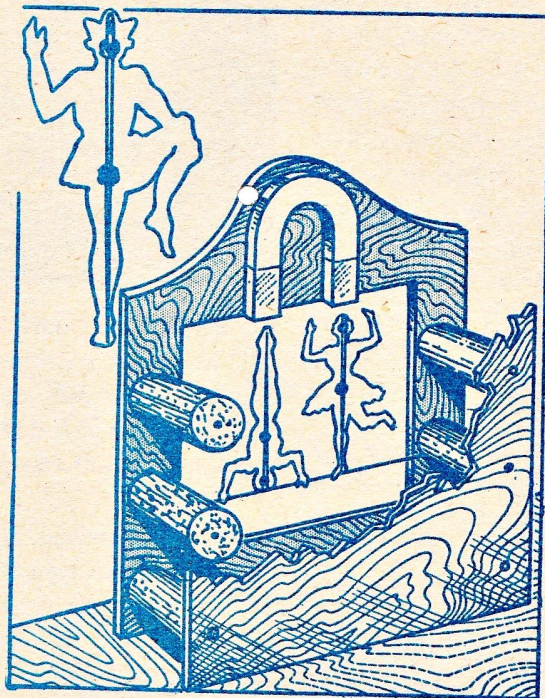
Có một điều mà bạn đừng cho khán giả biết, là sau tấm bìa đặt đằng trước, bạn đặt một miếng nam châm hình móng ngựa, mà bạn đã mua ở tiệm bán đồ sắt.

Bạn dùng một sợi dây kẽm thứ lớn ngang sân khấu cách nam châm

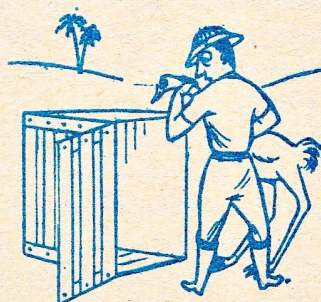
một khoảng vừa đủ để bạn có thể đặt đứng một cây kim gút lên sợi dây, đầu to xuống dưới, mà cây kim vẫn vững trong từ trường, không bị đổ xuống, và cây kim cũng không bị nam châm hút lên luôn.

Khi bạn đã gắn dây kẽm xong, bạn dùng băng nhựa gắn các cây kim vào các hình người cắt trên giấy, sau đó bạn đặt các «người đi dây» đó lên trên dây; chúng sẽ đứng vững, và còn hơi run run nữa, trông càng có vẻ thật.

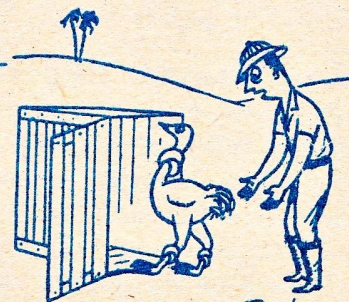
Ghi chú : Khi bạn không dùng đến nam châm nữa, bạn nối liền hai cực của nam châm hình móng ngựa bằng một thanh sắt, nam châm sẽ giữ được từ tính của nó lâu hơn.

— Cồ nó dài quá.

— À... đã có cách !

RENE CHAG

MA CÀ RỒNG?

HAY CẬU BÉ SÚN RĂNG?

Một số lớn các nhà bác học đều đồng ý với nhau về điểm này : thế giới của chúng ta ngày nay có một số những con vật kỳ dị thuộc loài tiền sử còn sót lại mà người ta hoặc không biết đến, hoặc có ai nhắc tới thì cũng chỉ coi chúng như những con vật trong các chuyện thần thoại, hay trong những cơn mê sảng. Chẳng hạn như chuyện con ma cà rồng, chuyện những « dã nhân kỳ dị », chuyện con rồng thần không lồ...

Trong một cuộc khảo cứu rộng lớn vừa gây nhiều thích thú, vừa đề tìm kiếm tài liệu, trên loạt bài « Dấu vết những con vật bị « bỏ quên » Bước na Hiu ven mần (Bernard Heuvelmans đã thu thập được những dữ kiện có tính cách khoa học cho phép chúng ta có thể tin những con vật đề cập trên là có thật, hiện đang sống lẫn khuất đây đó trên thế giới, mà một ngày nào đó, các nhà văn vật học chắc sẽ phải xếp loại chúng.

Một chuyện cổ tích Úc Đại Lợi thường được lưu truyền rộng lớn trong dân chúng là chuyện Ta ba la (Taballa). Đó là con vật có hình thù như một cậu bé tí hon hay cười. Tiếng kêu của con vật này thường ngân dài, nhiều khi tưởng chừng như bất tận giữa những nơi thanh vắng.

Điều này các nhà nghiên cứu văn vật đã ghi nhận được từ lâu và cho nó thuộc loại chim chẻ, hay chim bói cá không lồ với hỗn danh là Giảng Tếu.

Tiếng kêu của Giảng Tếu giống hệt tiếng người cười. Người ta bảo bên Nam Dương quần đảo cũng có con Ku ha bua ra (Kouhabourra), họ hàng xa gần với con Taballa. Con Kouhabourra có giọng cười rộn như nắc nẻ. Nhưng đôi khi người ta cũng nghe thấy tiếng cười này giữa những nơi hoang vắng bên Úc châu.

Đây là một chú ếch? Không, đó là con Yara-ma-yha-who có hình thù như một con ếch, mình đầy lông mà thổ dân da đen gọi là « Cậu bé sún răng ! »

Trong số những chuyện đại khái như trên thì chuyện Y-a-ra-ma-y-ha hô (Yara-ma Yha who) có vẻ ly kỳ, cho dân chúng địa phương chú ý hơn hết.

Theo những thổ dân da đen thì con Yara-ma-yha-who trông na ná một đứa bé sún răng, nhưng cũng lại có những nét khiến nó y như một con ếch có lông, giống này hay đậu thành đàn trên các cây vò.

Ngoài những con mắt phát triển to một cách lạ thường để có thể nhìn trong đêm tối, con vật này còn một đặc điểm kỳ quái là ở đầu những ngón chân, ngón tay dài lêu nghêu mọc ra những cái búp nhọn, rỗng và cứng.

Người ta nói những con vật bí hiểm này thường buông mình từ trên cây xuống chụp lấy những đứa trẻ đang ngồi chơi dưới gốc cây, rồi cùng nhau dùng những vòi ở đầu ngón tay trích sâu vào mình đứa bé để hút máu cho tới khi đứa bé ngất đi.

Nhiều người cho con Yara-ma-yha-who thuộc loài linh trưởng (hay loài hầu). Nhưng con Yara-ma-yha-who có hình dáng và đời sống kỳ dị hơn.

Mỗi con thường cân nặng 140gam cao từ 12 tới 20 xăng ti mét; mặt tròn, bẹt và có lông, đôi mắt trong vắt mờ thao láo.

Chúng thích sống trên cây. Mỗi khi cảm thấy bị đe dọa, chúng thường nhồm lên đứng bằng hai chân sau.

Căn cứ vào thân hình và một vài nét đặc biệt trong cách cấu tạo các cơ quan trong người con Yara-ma-yha-who, nhà giải phẫu Anh Cát Lợi Út Giôn (Wood Jones) và một bạn đồng nghiệp người Hòa Lan của ông là A-W Hiu-bờ-rếch (Hubrecht) đã coi nó như một con vật gần gũi với loài người nhất !

Ngoài ra, xương cồ chân của con Yara-ma-yha-who còn mọc to và dài ra để khi cần, có thể đứng trên những ngón chân một cách vững vàng và khi nhảy có thể vọt nhanh như tên bắn.

Đây là con vật có đôi mắt mờ thao láo như mắt người, những ngón chân, ngón tay dài lêu nghêu, thường buông mình nhảy từ trên cây xuống, bám chặt vào trẻ con để hút máu.

Sau hết, con Yara-ma-yha-who có một cái mồm nứt to ra theo hình chữ V trông rất tếu. Thoạt nhìn ta tưởng như nó đang nhả... lợi ra cười.

Những ai thích con vật này thì bảo đây là một nụ cười hài hước, đầy vẻ vô tư, yêu đời. Nhưng cũng có người không ưa thì nói đó là cái cười miễn cưỡng, nhạo báng và vô duyên nhất thế giới!

Con Yara-ma-yha-who thỉnh thoảng có ăn trái cây nhưng thực phẩm chính của nó là chú côn trùng, thằn lằn, chim và đôi khi cả những con vật thuộc loài có vú nữa.

Cứ theo hình dáng của nó thì đây là một con vật nhí nhanh, xinh xinh để thu hút cảm tình của người xem. Nhưng ở một phương diện khác nó lại là một con vật khát máu dễ sợ!

Giống vật này thường sinh hoạt trong đêm tối nên người ta lại càng dễ tin nó thuộc loài ma quái, yêu tinh. Cũng vì thế mà người ta không thêm xét xem nó có thật sự hay chỉ là bịa đặt do trí tưởng tượng mà ra.

Có một điều rõ ràng được các nhà vạn vật nhận là con Yara-ma-yha-who không hề được dân Úc Châu xem như con vật có thật, vì họ mù tịt về giống này.

Nhưng người ta lại thấy loài vật này có rất nhiều tại quần đảo Mã lai Sumatra (Suy-ma-ta), Bornéo (Boóc-nê-ô), Célèbes (Sê-lép) và tại một số đảo bên Phi Luật Tân.

Nhiều thổ dân bên Phi Luật Tân thấy con Yara-ma-yha-who xuất hiện vào ban đêm và họ gọi chúng là những «đã nhân kỳ bí». Vì chúng thường lướt nhanh trong đêm tối giữa những khu rừng âm u tịch mịch nên họ có cảm tưởng đó là những bóng ma chấp chờn, và chỉ là ma mà thôi!

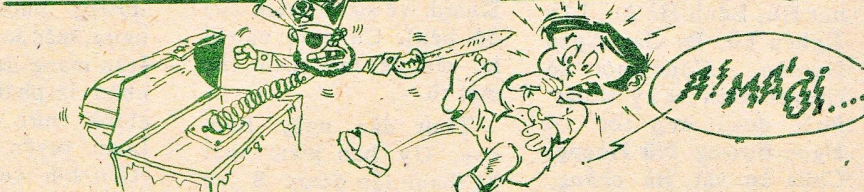
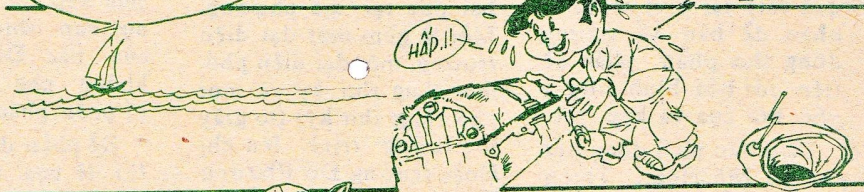
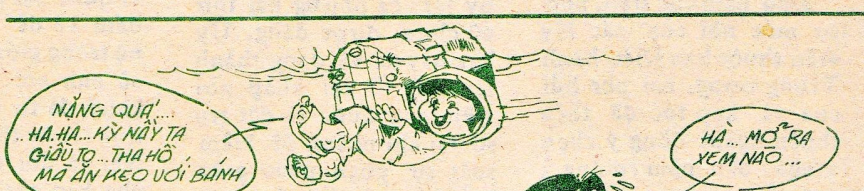
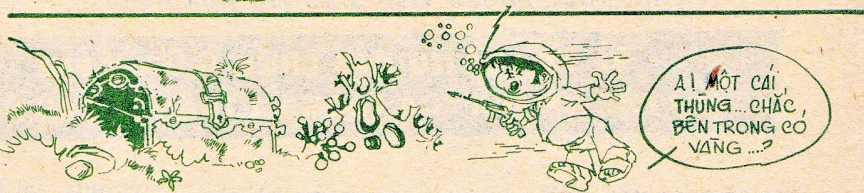
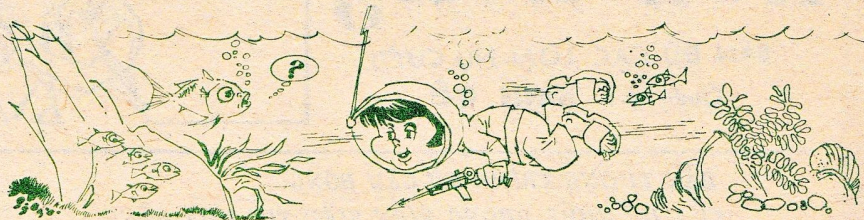
Những nhận xét không thực tế trên lại được đồn đại rất rộng rãi giữa những người lùn Pygmées (Pích mê) A-a-ta (Aata) thường lai vãng tới những miền rừng núi nằm sâu trong các hòn đảo có loài dã nhân kỳ bí này.

QUA ÔNG KÍNH BẮC SAU RÊU

Tranh vui nhộn kỳ của NGUYỄN TÀI

Thành thử con Yara-ma-yha-who trước mắt nhiều người, vẫn chỉ là hình ảnh của những con ma cà rồng ma lai hay quỷ khát máu.

Đã thế trong trận chiến tranh trước đây, một quân nhân trong hàng ngũ đồng minh đã đi lạc vào khu rừng nổi tiếng là lắm «ma cà rồng Yara-ma-yha-who» bên Phi Luật Tân. Trước đó, quân nhân này đã được nghe nhiều về giống vật quỷ quái này nên trong thời gian sống lang thang, vất vưởng tại đây, anh ta sợ hãi lắm và lúc nào cũng nghĩ tới con Yara-ma-yha-who.

Sau vì nhện đói đã nhiều ngày, lại thêm mệt mỏi vì phải tìm cách ra khỏi rừng anh quy xuống và tiếp đi.

Trong cơn mê sảng, anh thấy con Yara-ma-yha-who hiện ra mắt trợn ngược lóe ra những ánh sáng vàng nhạt, miệng há hốc, hai tay dơ ra như chuẩn bị ăn sống nuốt tươi anh.

Đến lúc con vật nhún chân chồm thẳng vào mặt anh, anh sợ quá, thét lên một tiếng, rồi bừng tỉnh.

Sau, anh được cứu sống và đem câu chuyện này kể lại cho bạn bè nghe. Vì thế, người ta lại càng tin tưởng con Yara-ma-yha-who là một loài quỷ quái, chứ không phải là một con vật bình thường.

Thế mới khó!

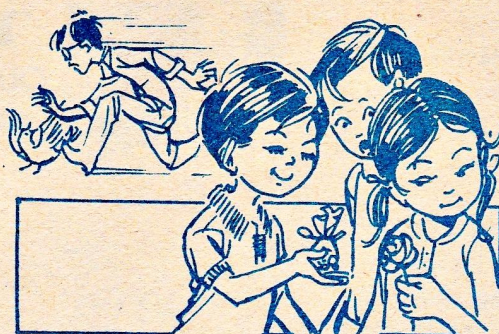
VĂN TRUNG
(Sưu tầm)

SIÊU THỊ hoa hồng

BÁN ĐỦ CÁC LOẠI NỤ CƯỜI

Quản lý: ĐÌNH GỖ

BẢN TƯỜNG TRÌNH TỪ CẦU BÓNG
CỦA ĐẾ NHŨI, PHÓNG VIÊN SIÊU THỊ HOA HỒNG

VỀ VẤN ĐỀ NGỪNG CHIẾN GIỮA 2 PHE KẸP TÓC VÀ HÚI CUA TRONG 2 TUẦN LỄ ĐẦU NĂM

Đầu năm con trâu, nhờ sự móc nối của các Ủy viên thuộc ban Điều hành Trung ương, hai phe húi cua và kẹp tóc đã thỏa thuận ngừng đồng ý chọn 3 ngày đầu năm (mùng 3, 4, 5 tết) tại 3 vị trí khác nhau để bàn về ngưng dùng thơ phản pháo đề tiến tới hòa bình giữa 2 phe húi cua và kẹp tóc.

Cầm đầu phái đoàn húi cua có Mê Hoắc, Thiên bất Hủ, Lệnh Hồ Ao, Lêu Nghêu Tử, Ba Gai, Ngân Nghiên... Cùng một số chuyên viên về kỹ thuật. Phái đoàn kẹp tóc có Ngọc Bướng Nữ Hoàng, Chúa ăn vật, Bà chàng, Thảo Còm... và một số chuyên viên cùng thấp tùng.

Suốt mùng 3, 4, 5 tết lần lượt ở thư viện Thiếu Nhi, Bưu Long Sơn (Biên Hòa) và Đồ Gia Trang (nhà Ngọc Bướng Nữ Hoàng), hai phe đã hoàn tất việc thành lập một Ủy ban kiểm soát ngưng phản pháo giữa 2 phe húi cua và kẹp tóc trên Siêu thị Hoa Hồng của Đình Gỗ.

Trụ Sở Trung Ương hiện thời đặt tại tòa soạn TN để kiểm soát đồng thời ngăn cản các Quản lý Đình Gỗ trong việc tiếp tục đăng tải những bài thơ đánh nhau và tiêu

ủy tất cả những bài thơ cũ chưa được đăng. Ủy ban này đã và đang thành lập các tổ tại khắp nơi trên toàn quốc và đặt trụ sở tại chi nhánh để kiểm soát sự phản pháo giữa hai phe tại địa phương. Mỗi tổ gồm một đại diện trưởng, một đại diện phó, một tổng thư ký và một phó tổng thư ký (lo giấy tờ, tường trình lên chi Đoàn trưởng Đỗ Phương Khanh về sự vi phạm của đôi bên). Cùng 10 người lo vấn đề tạp dịch cho mỗi tổ.

Tính đến ngày hôm nay, Ủy ban kiểm soát đã thành lập được 8 trụ sở dành cho 8 tổ tại các nơi sau đây: Quảng Tín, Tam Kỳ, Đà Lạt, Nha Trang, Biên Hòa, Gò Công, Mỹ Tho và Cần Thơ. Tuy mới có 8 tổ được thành lập, nhưng số thơ phản pháo giữa húi cua và kẹp tóc giảm sút rõ rệt, số thơ tự xuống còn 2, 3 bài thay vì hàng trăm bài trong một tuần như trước đây.

Tuy nhiên, chúa nhật qua, trước một số đồng Thiếu Nhi (khoảng 50 em) Phát ngôn viên chính thức của Siêu thị Hoa Hồng đã tuyên bố rằng: «từ đầu năm đến nay, cũng còn một số thuộc phe kẹp tóc đã không «Di Hòa

vi quý», lại gởi thơ đánh đấm về đề tạo sự phân nộ trong giới húi cua của một số anh em húi cua quá khích đã tự động họp mít tinh trước thư viện Thiếu Nhi và đòi tỏ thái độ với phe kẹp tóc. Nhưng nhờ sự can thiệp kịp thời của bác Đình Gỗ, nếu không phe kẹp tóc đã bị phản pháo toi bời.

Để phản đối lại những lời lẽ của vị này, một nương buộc tóc đuôi ngựa, mặc áo thung, quần Jean mang dép Cholon tự nhận là phát ngôn nhân chính thức của chị Mai Loan tuyên bố rằng: «Dân húi cua đã không giữ chữ tín, các bài thơ phản pháo là của húi cua giả tạo chứ không phải của kẹp tóc». Nói đến đây cô ta nghẹn ngào, tức tưởi và khóc rống lên — phe húi cua ta khoái chỉ cười ầm ầm cho phe kẹp tóc vừa thẹn thùng vừa nổi sùng đã móc xí mui trong hầu bao ra tấn công tới tấp. Nhưng nhờ sự can thiệp kịp thời của Ban Đại diện của hai phe nên không có ai bị u đầu, sút trán cả.

Sau đó, các ủy viên trong ban Đ.H.T.U đã tìm mọi lời lẽ để vuốt nhẹ tư ái của hai phe, kêu gọi mọi người hãy lấy tình thương mà xóa

hận thù, xem nhau như là anh em, đừng gởi thơ phản pháo nhau về tòa soạn nữa, hãy thắt chặt tình thân hữu, tay trong tay viết lên những bài thơ thật trong sáng, đề cao tuổi thơ để xứng đáng là Thiếu Nhi gương mẫu trong đại gia đình Thiếu Nhi Việt Nam.

Lời tuyên bố của vị này đã được hai phe hoan nghênh nhiệt liệt, hai bên nhìn nhau bằng ánh mắt đầy thân thiện, phe kẹp tóc cũng không còn lườm nguýt phe húi cua ta như lúc trước nữa. Rồi đủ thứ nụ cười đã xuất hiện trên vành môi chanh chua của phe kẹp tóc: nào là nụ cười câu tài của chị Mai Loan, cười mỉm kỳ cộc của Đình Gỗ, cười hi hi, ha ha, há há... Kể cả cười ruồi. Sau đó tất cả cùng quây quần ăn uống thật vui vẻ.

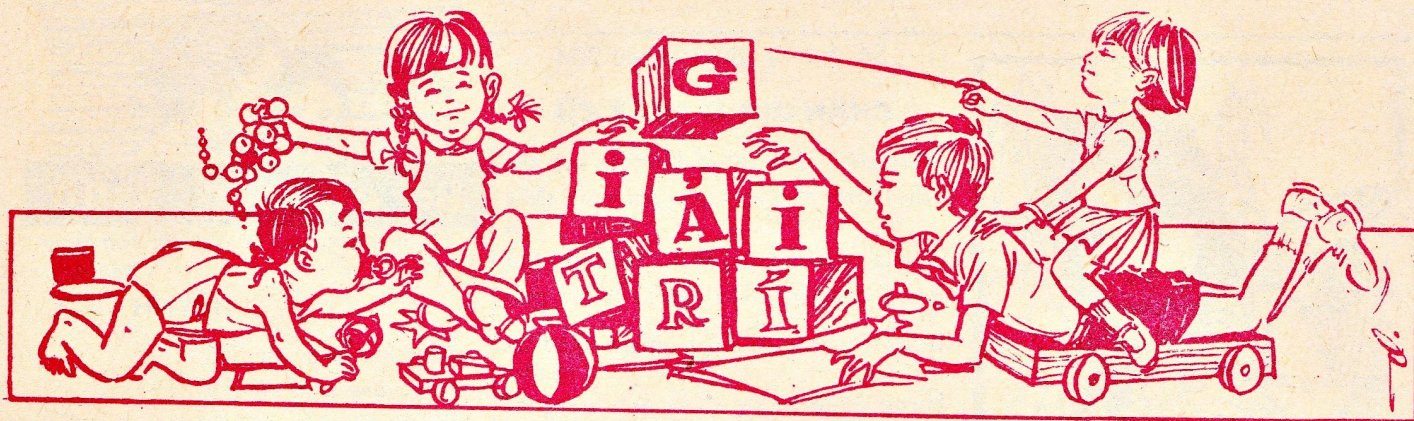
Đặc biệt có sự hiện diện của ông Bầu Bọ dứa (báo Yết Kiêu) và Tin Tin, phóng viên nổi tiếng nhất hiện nay trên thế giới. Siêu Thị Hoa Hồng đã đãi phe kẹp tóc 2 thùng thiếc xí quách, bát chấp tay chân sạch dơ như thế nào, phe kẹp tóc đã ăn ô ạt còn hơn cả nam nhi chí của ta. Sau khi ăn xong, 2 phe đã tráng miệng bằng 13 bao xí mui của chị Mai Loan. Buổi tiệc kéo dài đến 12 giờ trưa cùng ngày.

Tuy nhiên, một sự kiện đã làm cho ủy ban kiểm soát đã phải lắc đầu ngao ngán, vì số xương (xí quách hết thật) và hột xí mui đã được các bên hốt về và gói kỹ. Người ta không thể đoán trước được là cuộc chiến giữa hai phe húi cua và kẹp tóc có xảy ra vào tuần tới tới hay không.

ĐẾ NHŨI

Phóng viên Siêu thị Hoa Hồng (tường trình từ Cầu Bóng).

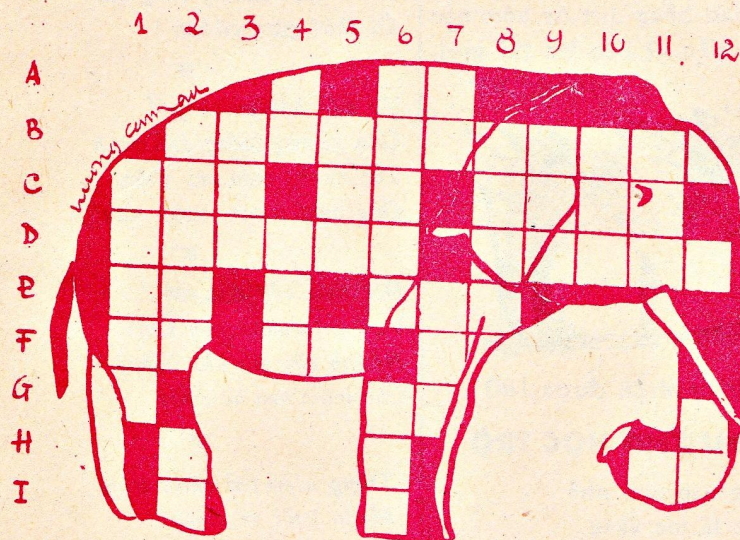

Ô CHỮ CON VOI

Hương Cỏ Mau

Ưu ái về Phương, Hoạt, Hoàng,
Nam.

NGANG.

- A— Bò con — Thêm T đứng đầu
thành tên một loại chất nổ
B— Thánh tồ Hải Quân
C— Hàng dệt bằng tơ, mặt thưa —
Mùa nóng nực — Đồi
D— Quảng cáo nhỏ trong tờ báo —
Hành khất
E— Yên — Hột vịt — Tuổi còn
đẹp như hoa (v.t)
F— Cây, nương tựa — A bình
phương — Dê
G— Ghê — Bộ phận điều hành của
tờ báo (v.t) — I
H— Mẫu tự đầu tiên — Hát — Loài
chim xuất hiện vào mùa xuân
I— Gạch chéo — Hình thê nam
châm nhân tạo

ĐỌC.

- 1— Hộ tinh của địa cầu
2— Xanh da trời — Miền cuối Việt
(v.t)
3— Kêu la tỏ ý vui mừng
4— Công, Hầu... Tử, Nam — Đài
tiếng nói Hoa Kỳ (v.t)
5— Răng (tiếng hán) — Mẫu tự đầu
6— Đứng đầu — Mùa tựu trường
7— Chữ — Đoàn viên Hướng Đạo
(v.t)
8— Người
9— Cây lát lớn bẹ
10— Nói chuyện
11— Thêm M. thành quốc hiệu nước
ta ngày xưa — Ngai
12— Trứng gà — Tên cây cầu ở
Saigon 8 — Làm thành nhiều bản
giống hệt nhau.

Đố vui có thưởng

Trong một tiệm ăn cô chủ tiệm
rồi rãi ngồi quan sát và thấy như
sau :

Một số khách chỉ dùng muối,
một số chỉ dùng tiêu, một số dùng
cả hai thứ và một số không dùng
thứ nào cả. Có chín người dùng
muối, mười một người dùng tiêu, và
số người dùng cả hai thứ gấp ba lần
số người không dùng thứ nào cả

Trong tiệm của cô lúc đó có bao
nhiêu khách hàng ?

- 1) Thề lệ tham dự như thường lệ.
- 2) Kết quả sẽ công bố trong T.N số
82.
- 3) 10 em trả lời đúng nhất và sớm
nhất sẽ được tặng T.N số 83.

CHẾT VÀ BỊ THƯƠNG

Ngoài những người bị thương,
người ta còn tìm thấy một vài người
bị chết trong tai nạn xe cộ. Trong số
người bị thương, có một bà lão cứ nằm
rên la với vết thương bên mình mặc cho
lời khuyên lơn, an ủi của vài người
chung quanh.

Thấy không xong, một người đàn
ông nọ mới quát :

— «Bà coi nè ! Người ta chết người
ta còn chưa la, bà mới bị thương có một
chút đã la um trời rồi !»

HOÀNG - NGUYỄN -

PHƯƠNG - GIANG

— Yêu ai, cũng nên biết cái dở
của người ta. Ghét ai cũng nên biết
cái hay của người ấy.

LÊ KÝ

CUỘC THI SÁNG TÁC THƠ

Số thứ tự nhận được 172

MÀU TUỔI THƠ

Áo em trắng còn loang màu mực tím
Tóc em mềm mượtng tượng những
    ánh mây

Môi em hồng còn đượm vẻ thơ ngây
Mắt em biếc như vàng trắng muôn
    thuở

Tuổi em đẹp như hoa vừa chớm nở
Say sưa theo màu trắng áo học trò
Tuổi tươi đẹp em chẳng biết âu lo
Nhìn tương lai như vàng trắng tháng
    tám

Em say mộng bên mùa xuân tươi
    thắm

Đuôi bướm vàng vui với những cánh
    hoa
Nghe thông reo khi ánh nắng chiều tà
Ca điệp khúc tuổi thơ tròn bất tuyệt

Em buồn giận khi màu hoa cách biệt
Nở đỏ sân trường với tiếng ve than
Cho tuổi thơ vỡ mộng kiếp mây ngàn
Chôn áo trắng bằng thời gian mùa hạ

Rồi một hôm thu về mang lá úa
Lá tả rơi bên đôi mắt nai vàng
Đưa em vào cõi mộng tận thiên đàng
Cho tròn ước loài mây trên núi ngự

Rồi một sáng đông về mây đen phủ
Tỏ thảm non sông bằng giọt mưa buồn
Cho mắt biếc em mờ ngấn lệ tuôn
Gót nhỏ buồn dâng lời ca nuôi tiếc

Tuổi thơ ơi! Tuổi thơ tròn bất diệt
Như thời gian tồn mãi ở trên đời
Như huyền vi vũ trụ của bầu trời
Như làn sóng đại dương thì thăm mãi.

QUYÊN-BÀNG

Số thứ tự nhận được 204

CHÂN DUNG THẦY CŨ

Nhìn thời gian trắng dần trên mái tóc
Nhìn tình thương qua đôi kính thầy
    tôi

Trong tâm can sao xao xuyến bởi hồi
Thời quá khứ hiện dần ra trước mắt

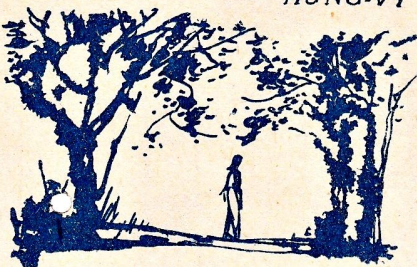
Long thương thương nghẹn ngào tôi
    cúi mặt

Rưng rưng buồn nước mắt nặng nề
    rơi

Hắn đâu đây tiếng nói của một thời
Lời dạy bảo êm đềm trong tiềm thức

Lặng trong hồn nghe thời gian rạo rức
Ơn của thầy con chưa trả được bao
Rồi thời gian bỗng dứt tự hôm nào
Thầy vĩnh viễn về bên kia thế giới.

HÙNG-VỸ

Số thứ tự nhận được 180

CON ĐƯỜNG HỌC TRÒ

Con đường nào nhỏ nhỏ
Từng chiếc lá me vàng
Trong chiều rơi lang thang
Vu vơ tuổi ngút ngàn

Con đường nào kỷ niệm
Tuổi hồng nào em mang
Ươm đầy như buổi sáng
Đẹp như vầng thơ chiều

Con đường nào học trò
Tan học về qua ngang
Thả hồn bay lang thang
Tìm vầng thơ màu vàng

Con đường nào kỷ niệm
Còn ghi dấu chân chim
Một niềm vui còn lại
Thoáng hồng nhẹ qua tim

Con đường nào nhỏ nhỏ
Rơi đầy lá khô vàng
Ngày xưa em lang thang
Hồn nghe thoáng rộn ràng...

NGUYỄN-LÂM-HOÀNG

BỀ CẢ, NON XANH

(Cho những búp bê còn cái hoa hồng
    trên áo).

HUYNH CHÚC

Bỗng một hôm em thấy
Trên vầng trán mẹ già
Những vết hằn sâu kín
Chứng tích bao ngày qua

*

Rồi một hôm em thấy
Lấm tấm đỉnh «Thái Sơn»
Mẫu tuyết sương bàng bạc
Ôi thời gian vô hồn!

*

Và một hôm em thấy
Qua gương loáng ảnh mình
Tóc xanh, má má thắm
Đầy ngày xanh, ngày xanh

*

Đôi thân cây còm cõi
Vun quên mầm non tươi
Nhánh cây già héo xuống
Cho mầm non hé cười

*

Trong niềm vui chưa trọn
Mẹ lo buổi xế chiều
Tàng cây không đủ lớn
Che đàn con liu chiu

*

Cha thờ dài len lén
Sự nghiệp chưa tròn tay
Một mai cây già đổ
Tội đời con tháng ngày

*

Trẻ thơ thêm một tuổi
Mẹ dầy thêm nhọc nhằn
Nhìn năm tàn tháng lụn
Cha dầy thêm bản khoăn

◆

Ôi lòng cha tình mẹ
Dòng nước mắt chảy xuôi
Nguyện cầu hoa hồng thắm
Cài áo em trọn đời.

(Cuối đông...72)

Huỳnh Chúc (M-Y)

Bướm Mượn Màu

Thưa bác, bây giờ tờ báo Thiếu Nhi, là một bức thành, chặn bước tiến thác loạn, của giới trẻ bây giờ. Cháu nhận thấy tờ báo, đi đúng tiêu chuẩn có hướng tiến rõ rệt. Thưa bác trong các đề thi có thưởng, « thi thơ và truyện ngắn » trong các số báo gần đây, đều hướng về tuổi Học Trò.

Thưa bác ! dành rằng cái tuổi còn đi học, đáng được nâng đỡ hơn, nhưng còn một số các bạn, không còn đi học nữa, khi đọc sách và nghĩ rằng, bác và tòa soạn thật sự buồn ror sự thành tâm của các bạn rồi. Sự mặc cảm tự tự ti, của tuổi trẻ bây giờ, không có gì ngăn cản được, khi không còn được tự chủ. Cháu không muốn sự rạn nứt trong gia đình Thiếu nhi...

LT.H.
(Qui Nhơn)

... Dù rằng báo Thiếu Nhi chỉ xem giải trí nhưng em quý ghê luôn. Xứ em ở Trảng Bàng thường lộn xộn ghê lắm nhưng em vẫn luôn luôn còn đủ báo từ số một đến số báo tết xuân Quý Sửu. Xóm em lộn xộn ghê lắm giặc đánh hoài những cuốn báo của chị vẫn mới tinh em lại mua giấy kiến bóng 30đ một tờ cắt ra bao lại nên trong báo cũng như mới, mỗi tờ giấy kiến bao được bốn cuốn báo nên em cũng không tiếc gì cho lắm. Nhất là hình của chú Vi Vi quý vô ngần nghệ thuật làm cho em say mê. Em sợ không bao sẽ bị bụi làm lem bìa hư bức ảnh của chú nên vẫn

bao và giữ gìn. Số báo 49 của chú thật là đẹp hình ông già và đứa bé chú vẽ đúng y như thật.

Chị ơi ! Chị Mai Loan của em đâu rồi ? Sao không thấy nữa, bộ chị bị sĩ mụi chọi u đầu nằm nhà thương rồi phải không ?

L.M.M
(Trảng Bàng)

Mỗi lần có T.N. là em chăm ngay vào hộp thư đó, mà em xem kỹ lắm sao vẫn không có tên em, em buồn ghê và nghĩ là chị giận em, chị không thèm trả lời đó chứ (?). Chị biết không, T.N. đối với nhà em rất có ích, này chị nghe em kể là đủ biết. Một tờ T.N. thì : — ba em xem lá thư bác chủ nhiệm rồi giảng cho chúng em nghe (mẹ cũng vậy). — Chị em xem mục T.N.B.H. rồi làm cho chúng em thưởng thức. — Anh em xem các mục tìm hiểu, các cách làm thủ công cho tụi em chơi. — Em thì xem vườn thơ, các bài truyện ngắn đề trau dồi luận văn. — Còn em của em, chúng xem các tranh truyện hình trong tờ báo ! Đó ! Chị thấy không ? T.N. bổ ích với gia đình em lắm ! Mỗi tuần, ba em đi làm về ghé sạp báo mua cho tụi em, mà cả nhà em xem thì giữ gìn ghê lắm (nhà nghèo mà) !

T. Saigon

Nếu mà nhà em rộng rãi thì giờ, em sẽ dành một ít thì giờ mỗi tuần ngày chủ nhật để thăm mấy em cô nhi ở tỉnh em. Em ước là sau này, khi em ra đời, nếu đủ điều kiện em sẽ thực hiện những hoài bão đó cùng với bạn bè hay với học trò (nếu em làm cô giáo), nhưng mà cũng cần là phải có sự chấp thuận của ba má em kia. Ngay bây giờ, em cũng có thể làm chuyện đó với những người bạn nhiều thiện chí ấy chứ ! Nhưng chị ơi, ba em lo là em sẽ không có thì giờ mà học, thành ra không cho phép em thực hành chuyện đó. Em biết là ba thương em. Vâng, và em cố học, đề sau này « nên nghề nên nghiệp » mà thực hiện ước vọng. Chắc chắc là ba em không cản ngăn em những việc làm có ích khi mà em không có còn bạn học.

L.T.

... Có bạn coi Thiếu Nhi của cháu cho mượn xong, thấy hay quá trông mắc lắm, liền hỏi cháu, cháu lật bìa sau, nói có năm chục đồng (50đ.) nè, bạn cháu ngạc nhiên nói : « rẻ quá vậy ».

Cháu nghe các bạn nói vậy, cháu mừng ghê.

Nếu như chú, chú nghe vậy, chú có mừng không ?

P.L
(Chợ lớn)

... Tết năm nay nữa là em 16 tuổi đó chị, em chỉ muốn nhờ mãi thôi em mẹ Thiếu Nhi lắm, em thích mục Bạn Vàng chị lập ra để giới thiệu sách hay cho chúng em ghê đi, em hoan hô chị hai tay luôn, đáng lẽ hôm nay em đã đi mua quyền « Sống 24 giờ một ngày » rồi... nhưng em lấy quấy mãi, tan học về em quên mất... Mấy hôm trước sinh nhật em, em suy nghĩ hoài em chẳng biết mua tặng nó quyền sách nào thật hay có ý nghĩa, ích lợi cho nó, bỗng nhiên em đọc TN số Tân Xuân thấy chị đề nghị mục Bạn Vàng hay và bổ ích quá, thế là em phải đi mua ngay quyền sách ấy, em biết chắc quà sinh nhật này sẽ làm em em thích thú lắm..

N.T.H.T.
(Saigon)

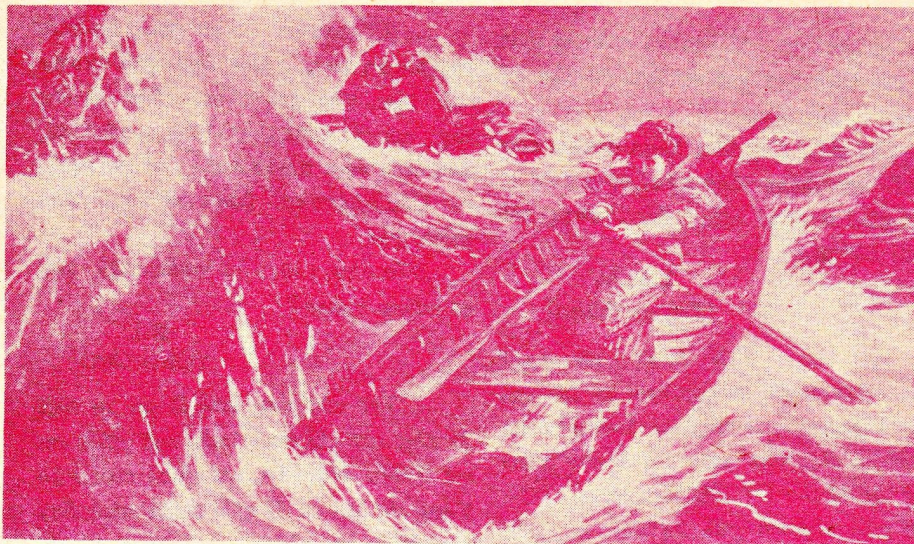
Chị ơi ! em rất tán thành việc chị giới thiệu những cuốn sách hay cho nhi đồng Việt Nam, ngày nay sách truyện nhảm nhí lan tràn mạnh mẽ quá. Em thật buồn chị ạ, chẳng biết cách nào khuyên răn những đứa bé ấy cả. Hôm ấy em có mua một cuốn Thiếu Nhi vô lớp tụi nó mượn xem rồi khen hay em khuyến khích tụi nó là : « thi tụi bây mua coi đi, mỗi tuần ra một số, 50đ. một cuốn chớ bao nhiêu » nhưng không biết tụi nó có chịu mua không.

Em hứa với chị rằng là em sẽ mua cuốn « Sống 24 giờ trong một ngày » và sẽ ủng hộ tuần báo Yết Kiêu được không chị.

Thôi em xin dừng bút nơi đây chúc cho tuần báo Thiếu Nhi của chúng ta sẽ sống mãi và bất diệt trong tâm hồn Thiếu Nhi Việt Nam, chị chịu không ?

D.T.M.
(Cần Thơ)

CÔ GÁI DŨNG CẢM

ĐẶNG HOÀNG

(Phỏng theo L'héroïne de la mer)

Nằm tách rời khỏi Âu Châu, nước Anh được ví như chiếc bình phong ngăn chặn những cơn bão tố từ ngoài khơi Đại tây dương thổi vào lục địa, nhất là bờ bề Northumberland (Noóc-thăm-bóc-len) phía tây bắc quốc gia này — mặt biển luôn luôn khuấy động.

Đề hướng dẫn tàu bè đi thuyền trong vùng kè trên bờ bị lạc hướng kéo gặp tai nạn đá ngầm khi sương mù dày đặc buông tỏa khắp nơi, hoặc mưa to gió lớn bất ngờ, người ta thiết lập nhiều ngọn hải đăng trên các hòn đảo nhỏ rải rác chung quanh.

Năm 1815, William Darling (Uy-li-em Đóc-linh), chuyên viên hải đăng, rất tận tâm với nhiệm vụ, đưa gia đình tới Longstone (Lông-sì-tôn) trên quần đảo Farne (Phác nơ). Là công chức gương mẫu, là chồng tốt, cha hiền, William chưa từng sao lãng bổn phận đối với nghề nghiệp và gia đình. Ngoài những lúc kiểm soát, tu bổ ngọn hải đăng do mình phụ trách, ông còn chăm sóc, dạy dỗ con cái học hành cùng tìm hiểu các sinh vật ngoài biển. Gặp ngày đẹp trời, mấy cha con lại lang thang

qua bờ đá, khe nước tìm kiếm tò chim đem về nuôi cho tới lúc lớn khôn mới chịu thả ra. Riêng cô bé Grace Dorling — (Gờ-rét-sơ Đóc-linh) — trưởng nữ ông bà William — nhu mì, hiền hậu, vẫn chịu khó giúp đỡ mấy chú hải cầu leo trèo tinh nghịch khỏi rơi tọt xuống khe đá lởm chởm, đoạn thân mật đùa rờn chẳng khác gì bao đứa trẻ cùng lứa thường chơi với chó, mèo vậy.

Gia đình William Darling rất hạnh phúc tuy cuộc sống thật tầm thường, chật vật. Hàng ngày, Grace vô cùng thích thú tựa bên cửa sổ ngắm nhìn khung cảnh đẹp đẽ lúc bình minh hay buổi hoàng hôn thơ mộng nơi đại dương bát ngát mênh mông.

Dù còn nhỏ, Grace cũng thừa hiểu rằng ngọn hải đăng với bức tường đá kiên cố được xây cao cách mặt bờ tới hai chục thước — chỉ đủ bảo đảm mọi người thân yêu của mình trú ngụ an toàn dưới cơn cuồng phong luôn luôn xảy ra tại địa phương, chứ không thể giúp bất cứ chiếc tàu nào chẳng may còn lênh đênh giữa khoảng trời nước bao la

kia tránh thoát từng đợt sóng khủng khiếp sào sập phá vỡ tan nát mọi chướng ngại vật bất gặp.

Dần dần, các em cô rời Longstone lên tỉnh học, Grace lúc ấy đã hai mươi hai tuổi — tình nguyện ở lại đỡ đầu cha mẹ.

Ngày 6/9 1838, ngay từ hồi chiều nhiều dấu hiệu báo cho biết một cơn giông tố phũ phàng sắp đổ xuống Northumberland. Trời tối sầm. Mây đen kéo về nặng chịch. Gió vẫn vũ rít lên như giận dữ hất mưa ào ạt vào ngọn hải đăng, đồng thời kéo theo muôn ngàn lớp sóng, cao ngất ủa lên ghềnh đá từng nhip, bọt tủa trắng xóa dọc duyên hải:

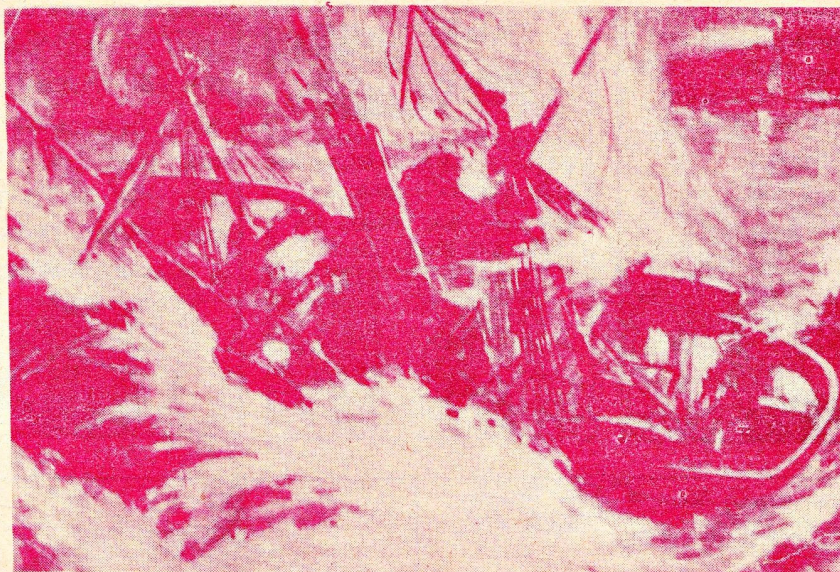
Bất hạnh thay, trong cơn biển động, chiếc tàu thủy Forfarshie (Pho-pha-si) chở sáu chục hành khách đang trên đường di chuyển từ Hull (Hăn) tới Dundee (Đăn-đi) không may gặp nạn. Vào thời bấy giờ, tàu chạy hơi nước còn thô sơ, tốc độ yếu kém, thành thử thuyền trưởng và thủy thủ — đã biết trước hiểm nguy cùng lo chuẩn bị đối phó — vẫn không thể làm cho con tàu chạy nhanh hơn thường lệ để kịp thời ghé tạm vào bờ trú ẩn. Vì thế chiếc tàu bị nhồi lên nhồi xuống chòng chành nghiêng ngả. Cuối cùng nổi «súp de» tan vỡ, mọi người đành bó tay lúc con tàu lật về một bên, đề rồi sóng gió cuốn trôi phăng phăng đập mạnh vào ghềnh đá thuộc quần đảo Farne.

Tất cả hành khách trên chuyến này đều bị giòng nước lôi đi mất tích lúc con tàu rã ra từng mảnh, ngoại trừ chín người sống sót nhờ may mắn bám chặt lấy vách đá lởm chởm cách ngọn hải đăng một khoảng khá xa. Dù hết sức kêu gào cầu cứu nhưng lời khẩn thiết đó vẫn không tới nơi mà tan loãng với tiếng gió trong đêm hải hùng. Mưa mỗi lúc một mạnh hơn, cuồng phong càng thêm khốc liệt. Ai nấy đều quá mệt mỏi, vậy mà họ vẫn phải cố gắng chống trả bao đợt sóng thi nhau tấp vào bờ, bằng cách người nọ giữ người kia để chờ đợt từng giây, từng

phút được cấp cứu. Thời khắc chậm chạp trôi. Họ kiên nhẫn chịu đựng như vậy suốt đêm. Mãi tới sáng hôm sau, tỉnh cờ Grace đến bên cửa kính ngắm nhìn cảnh vật bên ngoài trong lúc trận bão vẫn còn tiếp diễn, cô thấy có nhiều dấu hiệu một vụ đắm tàu qua những mảnh ván trôi nổi đó đây. Lập tức, Grace báo cho cha hay. William vội chạy lấy ống nhòm nhìn quan sát: Dưới cơn mưa tới tấp, nhiều người đang chống trả với cơn thịnh nộ của biển cả một cách tuyệt vọng. Họ gần như đuối sức vì bị nhiễm lạnh. William nào nức muốn cứu nhưng mình ông làm sao soay sở trên chiếc suồng mòng manh không người trợ giúp để tới tận nơi xa ngót hai cây số. Ông bóp trán suy nghĩ, mắt dăm dăm nhìn ra khơi. Như đọc được nỗi băn khoăn lo lắng trên khuôn mặt người cha, Grace quả quyết đề nghị: «Đề con cùng cha tới cứu họ, chứ nếu chờ được lúc có người, chắc đến nơi chẳng còn ai nữa...» William quay lại. Ông nhìn con thương hại vì Grace gây gổ ốm yếu quá. Ngập ngừng một phút suy nghĩ, ông đồng ý. Thế là hai cha con sửa soạn chiếc xuồng rồi mở cửa ra đi.

Xuống tới ghềnh đá, gió thổi mạnh như muốn hất tung hai người lên khỏi mặt đất. Sau một hồi vất vả, tay vượt nước mưa, tay chèo, tay lái, Grace cùng cha cũng đến được mục tiêu. William nhảy lên bờ rồi chạy ngay tới đám người đang run lập cập vì đói và rét còn Grace ở lại giữ cho xuồng đừng tách bến, bằng không, lát nữa đây nó sẽ quay tròn theo con xoáy lớn hoặc trôi tuột ra khơi. Ấc thay, gió càng lúc càng thổi mạnh liệt chiếc xuồng nhỏ bé nhẹ như bấc chao đi chao lại một hồi đoạn quay ngang, bỏ mặc các nạn nhân trên bờ lo sợ khôn cùng. Da dẻ tím ngắt vì lạnh, hai tay rã rời, Grace không dám buông mái chèo. Cô cần phải giữ chặt tay lái trong lúc chiếc xuồng dập dềnh theo đợt sóng đưa đẩy suýt xô vào vách đá. Dù mắt hoa lên chẹn hòa

Chiếc Forfar^hgie gần tới ngọn hải đăng thì bị đắm

nước mưa, dù mức chịu đựng cùng cực, Grace vẫn tìm cách hướng mũi xuồng vào bờ một cách tuyệt vọng sau nhiều lần xoay sở mãi không được. Trên bờ, William cùng những người kia hồi hộp chờ đợi; họ sốt ruột nếu tình trạng ấy kéo dài chắc 'chắc Grace sẽ chết đuối mất thôi. Lừa dịp gió ngớt đôi chút, Grace lấy hết sức bình sinh đẩy mạnh mái chèo và tay lái, nhờ vậy, chiếc xuồng quay mũi và áp vào bờ. Chỉ đợi có thế, William lao ngay xuống xuồng, đồng thời kéo theo một nạn nhân còn khoẻ mạnh để họ tiếp tay với Grace, đúng lúc cô gái dưng cảm sắp quy vì kiệt sức. William trở lên đưa thêm bốn người nữa xuống xuồng rồi quay về. Dọc đường Grace mới dám nghỉ tay đôi chút cho khoẻ.

Đến nhà, trong lúc William cùng hai gã đàn ông khoẻ mạnh trở lại hòn đảo để cứu nốt bốn người sau chót, Grace phụ giúp mẹ lấy chăn, mềm đắp cho các nạn nhân sau khi thay quần áo khô. Cô đốt lò sưởi đoạn bùng lên từng bát cháo nóng mời họ dùng tạm ấm lòng. Đặc biệt, Grace lo săn sóc và luôn luôn ở bên cạnh một thiếu phụ đau khổ vì hai đứa con nhỏ chết đuối theo con tàu. Cô tự cho mình có bổn phận phải an ủi, khuyến khích bà trong lúc buồn

tủi này.

Chẳng bao lâu, tin tức truyền đi khắp nơi. Cả nước Anh coi Grace như một vị nữ anh hùng. Nhiều quà tặng gửi tới cho William và Grace. Nhưng buồn thay, sức đã yếu lại thêm cảm lạnh. Grace nhuốm trọng bệnh từ đấy. Sau bốn năm liệt giường liệt chiếu mùa xuân 1842, cô gái can đảm quên thân mình vì nghĩa vụ đối với đồng loại trút hơi thở cuối cùng để lại bao mối tiếc thương cho gia đình, họ hàng và người thợ ơn chưa có dịp đáp đền.

Muốn cho người ta yêu mình, trước hết phải yêu người đã. Muốn cho người ta theo mình, trước hết phải theo người đã.

QUỐC NGŨ.

Lẽ phép không mất tiền mua mà mua được tất cả, vì những cử chỉ lịch sự là vật trang điểm cho việc làm.

MONTAIGNE.

Lấy từ bi thắng nóng giận. Lấy hiền lành thắng hung dữ. Lấy bố thí thắng gian tham. Lấy chân thật thắng giả dối.

THÍCH CA MÀU NI PHẬT.

Đề lớn tuổi mới học thì khó học mà khó thành.

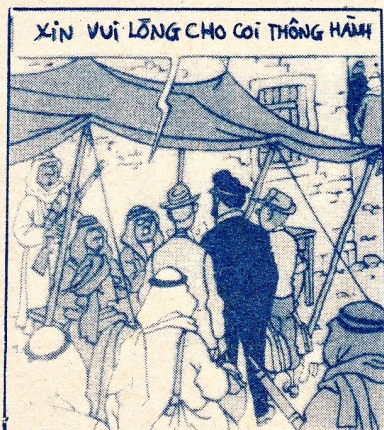
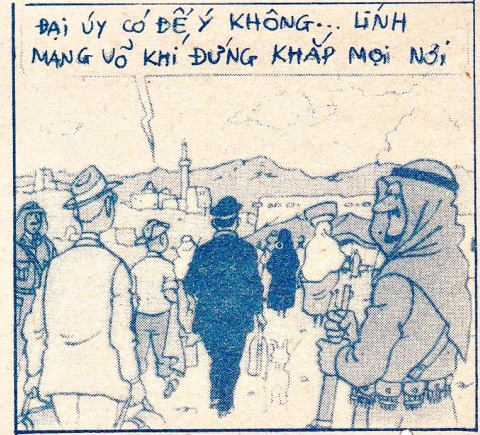
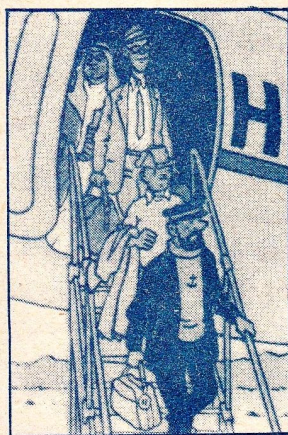
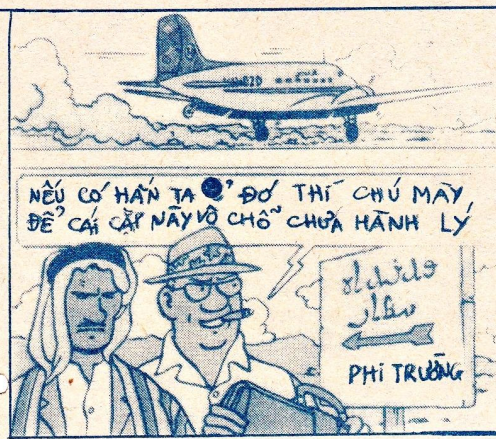
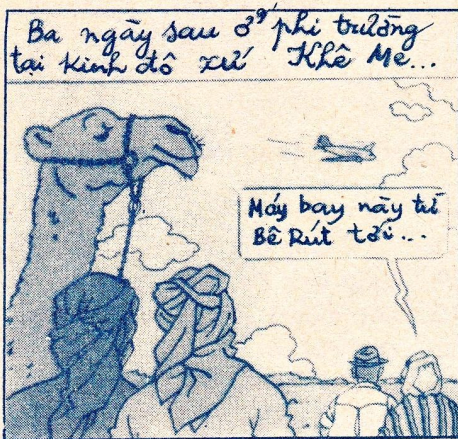
LỄ KỶ.

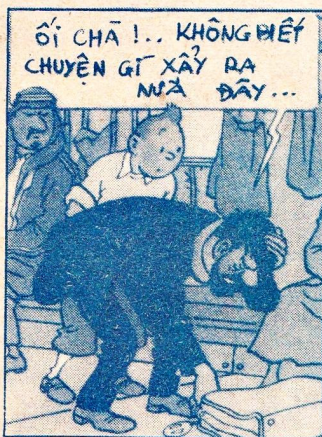
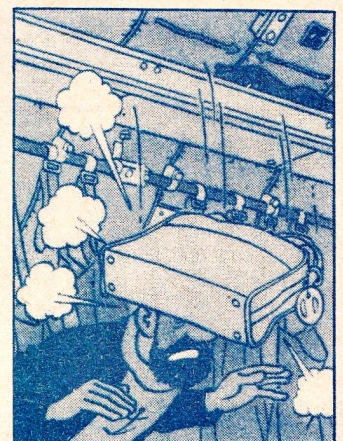
ĐẶC VỤ THAN ĐÀ

Nguyên tác : HERGÉ

Chuyển ngữ : THU AN

VƯỜN HỒNG

Các em của chị,

Những thắc mắc mà các em gửi về cho chị gồm rất nhiều vấn đề khác nhau. Và chị cố gắng trong tầm hiểu biết nhỏ nhoi của chị, chị tìm tòi những câu trả lời tương đối để các em có thêm đôi chút ý niệm trong đời sống.

Nhưng có một lĩnh vực mà chị phải né tránh, mà khô thay, các em lại hay hỏi. Đó là những câu về y học, thí dụ: «Em hay quên vậy phải uống thuốc gì?» «Muốn chóng thuộc bài...» «Muốn khỏi buồn ngủ để học thi...» «Bị nhức đầu...» «Mất mớ...» vân vân và vân vân. Các em đã không biết mới hỏi, mà cực chẳng đã chị phải tránh né hoặc trả lời bằng quơ là chị khô tâm lắm. May thay, chị được đọc cuốn «Những tật bệnh thông thường trong lứa tuổi học trò» của Bác sĩ Đỗ Hồng Ngọc.

Chị mừng quá. Một phần vì chị đã được giải đáp những thắc mắc mà các em hỏi chị, một phần vì chị đã say mê đọc cuốn sách thuộc loại bệnh tật, khoa học mà lại viết bằng lối văn truyền cảm, đầy tâm tình. Chị có cảm tưởng như tác giả là một ông anh rất quý mến em, nhưng tinh nghịch, thích thú khi chữa cho cô em bị bệnh «sưng má ông Địa» vì cái về mặt kỳ cục ngộ ngộ của cô bé, và nhất định là vừa khám, ông bác sĩ phải vừa trêu đùa cô bé bệnh nhân phải cười méo xệch miệng thì ông mới chịu.

Từ thuở bé, chị đã có cái thành kiến rằng hễ làm bác sĩ thì phải đeo kính cận và gắt ghê lắm. Trong đầu chị, bóng dáng ông bác sĩ luôn luôn chấp chớn kèm với cái ống dầu xò lải hắc xì, nghi tới là đủ rùng mình. Sau này, khi đọc cuốn «Thành kiến sai lầm của người dùng thuốc», chị đã thấy đỡ xa cách với giới mà cứ gặp quý vị ấy là phải đau vì chích hoặc đắng vì uống thuốc. Nhưng đọc tới cuốn «Những bệnh tật thông thường trong lứa tuổi học trò», thì chị thật cảm động thấy bác sĩ Đỗ Hồng Ngọc là người đầy lương tâm. Trong toàn cuốn sách, bác sĩ không mách thuốc bừa bãi vì bác sĩ quan niệm cơ thể mỗi người một khác không thể có cái toa chung, nhưng

ĐỖ PHƯƠNG KHANH ĐÀO TRẠCH

bác sĩ đã tận tình chỉ bảo những điều phải làm để tránh bệnh, và khi có bệnh thì tối thiểu phải làm gì. Đọc tới trang 259, chị giật mình thấy cái tai hại của sự rọi kiếng lu bù mà phần đông chúng ta không biết, rồi tới trang 260, 261, nói về vấn đề chích thuốc: «Đau thấy cha!» ôi! sao lại có một ông bác sĩ cảm thông với bệnh nhân thế cơ chứ nhỉ?

Ở trang 254 tác giả viết: «Một bà cô nói với tôi: — Tao uống theo toa của mày hết đau lưng, tao bày mấy bà ở ngoài chợ, mua xài quá xá!!!»

Theo bác sĩ Đỗ Hồng Ngọc thì mỗi người Việt Nam là một y sĩ. Chị xin có ý kiến rằng mỗi người Việt Nam không phải là một y sĩ mà là hai lặn, một Tây y sĩ và một Đông y sĩ. Vốn tốt bụng, thế là chúng ta rất sẵn sàng mách nhau thí nghiệm thuốc, đỡ tốn tiền đi bác sĩ. Hậu quả là chúng ta thí nghiệm đủ thứ thuốc, và cơ thể chúng ta đâm ra lờn thuốc, thuốc nọ chữa thuốc kia, cuối cùng tàu hỏa nhập ma, không còn tìm ra bệnh gì nữa.

Vậy thì, để tránh cảnh bạ đau mách đó, các em nên đọc cuốn «Những tật bệnh thông thường trong lứa tuổi học trò» Cuốn sách vừa giúp kiến thức về y học, vừa đem lại sự thích thú vì những ý tưởng dí dỏm của tác giả, các em ạ.

Chị ĐỖ-PHƯƠNG-KHANH

VƯỜN HỒNG • VƯỜN HỒNG • VƯỜN HỒNG • VƯỜN HỒNG • VƯỜN HỒNG

Tay Ngọc

Chuối xào dừa

VẬT LIỆU

2 nải chuối vừa chín
1 trái dừa khô
100 gr bột báng
1 gói vanille.

CÁCH LÀM : Chuối mua lựa thứ lớn trái về cắt ra từ trái sắp vào soong đồ nước cho ngập, bắc lên nấu chừng nào thấy vỏ nứt hết là chín. Vớt ra để nguội, lột vỏ xắt xéo sắp ra thau. Bột báng ngâm nước cho mềm, dừa nạo vắt lấy 1 chén nước cốt, 2 chén nước dấm. Đồ nước dấm vào soong thẳng cạn còn chừng một chén rượu, chế một chén nước cốt vào với bột báng đem nấu. Khi bột chín thì để đường và vanille vào, nêm vừa bắc xuống chế vào thau chuối, trộn đều múc ra đĩa.

* Chị ơi ! con rắn gì có chân hả chị ? cho em biết đi ?

Nam Vi, Phú Vĩnh

— Rắn mắt.

* Chị ơi ! Em là « dân húi cua », nhưng sao em hay nhè thế hờ chị ?..

Uyên Thụy Phương

— Tại em mau, nước mắt.

* Chị ơi ! Nam nữ bình quyền là gì hờ chị.

Kỳ nữ.SG

— Là quang cảnh bên Siêu thị Hoa Hồng.

* Chị ơi ! sao mỗi lần cãi lộn với con gái là em thua ?

Trần Đức Chí, ĐaLại

— Vậy thì tương lai em sẽ được yên ổn.

* Chị ơi ! Chị thích « ký » gì ?

VITALAIT

— Xí muội.

* Chị ơi ! Khi bị chụp mũ em phải làm sao ?

Thảo Cầm

— Ra đứng ngoài nắng.

* Chị ơi ! Một dân húi cua muốn làm quen với dân kẹp tóc thì phải thế nào ?

Hùng (C.T)

— Coi chừng thi rớt đó nghe cậu.

* Chị ơi ! Xem ci nè có hại không chị.

Bửu Huy (Hiu Hiu)

— Hại túi tiền lắm.

* Chị ơi ! tại sao con số 00 nó đáng ghét vậy nhỉ ?

My (SaiGon)

— Ừa !

* Chị ơi ! Trong mấy thứ võ nên học võ chi hả chị.

Hoài bông Đ.N

— Võ mồm em ạ.

* Chị ơi ! Sao người ta gọi con gái là hoa hồng, Vậy còn con trai người ta gọi là hoa gì, chị nhỉ ?

Nguyễn Thành Nhơn (Hốc Môn)

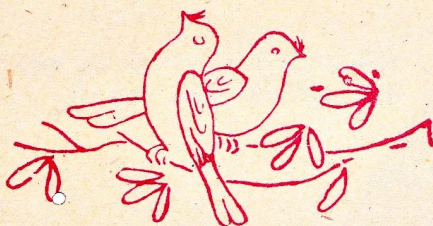
— Hoa ny lông, vì là phải khỏe mà.

* Chị ơi ! ai phát quà cho ông Noel dzậy chị ?

Phạm Thái Bảo (Nha Trang)

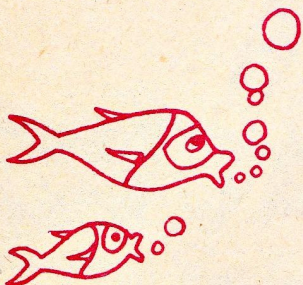
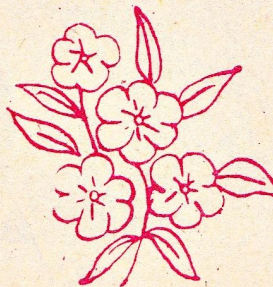
— Tiệm buôn em ạ.

Thân mến
Chị LỜ MỠ

MÀU

THEU

NHỮNG CON VẬT KỸ DỊ

1- MỘT CON VẬT KHÔNG HAM ĂN UỐNG :

Tại miền sa mạc hoan vu Ả Rập và Phi Châu luôn nóng bỏng và khô cằn, những giếng nước ở rất xa vì vậy người ta không thể nào tự mình băng qua sa mạc đó được nếu không có sự giúp đỡ của 1 con vật : Con Lạc Đà có những đặc tính kỳ dị thích hợp với sự sống nơi sa mạc.

Tại sa mạc thường có những cơn gió lốc bất tử, những cơn gió này thổi tung cát bụi bay vào mắt, mũi, tai người ta hay những giống vật khác, nhưng đối với Lạc Đà thì cát không thể lọt vào mắt nó được vì nó có đôi mi mắt rất dày và dài che kín con mắt, cát cũng không chui vào tai nó được vì đôi lỗ tai có lông che kín. ngay cả đến mũi, cát cũng khó lòng mà chun vô nó được vì Lạc Đà có thể khép kín đôi lỗ mũi được. Bốn bàn chân Lạc Đà rất to và phẳng nên nó đi trên cát rất dễ dàng và chân không bao giờ bị lún xuống cát, nó có thể đi 50km trong 1 ngày và không cần ăn uống trong mấy ngày liền. Tuy nó cũng phải ăn hay uống như mọi loài vật khác để sống. Lạc Đà trữ thức ăn ở cái bướu và trữ nước ở 1 bộ phận khác trong thân thể.

2- CON CỎ NGẮNG :

Một vài giống vật có vẻ đẹp hay xinh xắn, 1 vài giống khác lại có hình thù xấu xí, nhưng con Hươu Cao cổ thì có hình dáng khác thường.

Hươu Cao Cổ có 4 cẳng khẳng khiu và dài, đặc biệt là chiếc cỏ rất dài. Nó là con vật cao nhất trong mỗi loài vật, nhờ bộ vó dài và chiếc cỏ cao ngẩng nên nó có thể quan sát mọi vật chung quanh nó rất xa để canh chừng kẻ thù là con Sư Tử và Báo. Màu da và vết đốm trên mình nó giúp cho nó dễ trốn tránh kẻ thù. Nó cũng chống trả kẻ thù khi bắt buộc. Nó tự vệ bằng cách dùng đôi cẳng sau có hai bàn chân rất khoẻ

Con Rái cá đang dơ cao con sò để đập xuống tảng đá đặt trên ngực.

và sắc để đá hậu địch thủ, đôi khi nó còn dùng đến cả chiếc cỏ ngẩng của nó để hích kẻ thù. Hươu Cao Cổ sợ nhất là lúc uống nước, nó không thể cúi xuống uống nước một cách dễ dàng được vì chiếc cỏ quá cao, hay quỳ gối xuống thấp như mọi loài vật khác vì đôi cẳng quá dài và cứng ngắc, nên mỗi lần uống nước là cả 1 cực hình đối với nó, nó phải cố xoay đôi chân trước càng rộng càng tốt để hạ thấp thân mình xuống, nó làm động tác này một cách chậm chạp và vất vả. Lúc này nó không thể chạy 1 cách dễ dàng và chống cự lại kẻ thù nên dễ bị Sư Tử hay Báo hạ, vì vậy mỗi lần trước khi uống nước, nó rất cẩn thận quan sát kỹ càng khi biết chắc là không có

kẻ thù ở gần nó mới dám uống nước.

3- CON VẬT YÊU ĐỜI :

Con Rái cá thường sống nơi biển lạnh và có sóng lớn. Nó ngoi rồi ngụp như bầy trẻ con chơi trò ú tim, mỗi khi lặn xuống nước bắt được sò, hến hay trai thì nó cũng lượm luôn 1 tảng đá nữa, rồi nó ngoi lên và nằm ngửa trên mặt nước đặt tảng đá trên ngực rồi giơ cao tay đập con sò hay hến xuống mặt tảng đá để đập vỡ cái vỏ sò thế rồi nó có thể ăn lớp thịt hầy còn tươi bên trong một cách dễ dàng. Suốt ngày nó đùa rỡ với sóng biển và khi nào mệt thì nằm ngửa trên mặt biển mà nhắm mắt ngủ 1 cách ngon lành thanh thản mặc cho sóng gió đưa đẩy.

Mỗi khi uống nước là cả một cực hình đối với hươu cao cổ.

4— MỘT CÁI RA-DA SỐNG

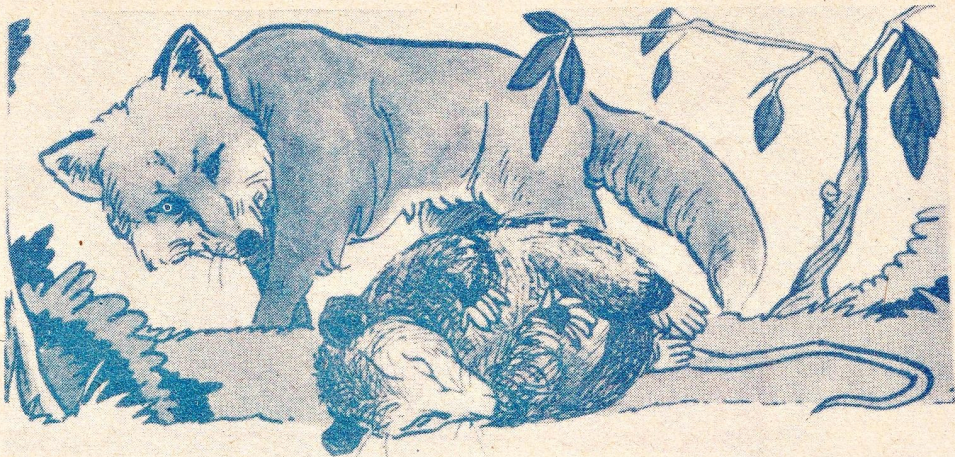
Chim có thể bay được. Dơi cũng vậy, nhưng dơi không thuộc loài chim mà thuộc loài có vú, nó là con vật độc nhất thuộc loại có vú biết bay. cánh chim thì làm bằng lông nhưng cánh Dơi thì chỉ là một lớp da mỏng giữa 2 ngón tay dài. Khi nó duỗi đôi cánh tay, lớp da đó căng rộng ra và thành đôi cánh. Dơi ăn côn trùng và sâu bọ, hàng năm những con Dơi đã ăn hết hàng tỷ côn trùng nên nó là loại giúp ích cho nhà nông. Nó thường ở trong những hang tối hay hốc cây hẻo lánh, nó ngủ suốt ngày ở 1 thế ngủ rất đặc biệt: 2 chân móc vào thành hang hay thân cây và buông ngược đầu xuống đất treo mình lủng lẳng. Khi đêm xuống, nó thức giấc và bay đi kiếm ăn, nó bay rất nhanh vừa bay vừa bắt côn trùng ăn. Trong khi bay mồm nó phát ra những âm thanh nhỏ mà tai ta không thể nghe thấy được, những âm thanh đó tạo thành luồng sóng âm thanh, khi gặp phải 1 chướng ngại vật như cây cối tường nhà v.v... thì dội ngược trở lại thành tiếng vang. Vì thế Dơi biết đường mà tránh do đó ta mới gọi nó là cái Ra-Da sống. Người ta thường nói là «Mù như Dơi», nhưng thực ra nó không mù, nó có thể trông bằng mắt và bằng tai được (bằng cách nghe tiếng vang dội ngược lại).

5— CON ĐẠI THỦ QUỲ QUYẾT

Con Đại Thủ là 1 con vật có 1 lối tự vệ kỳ dị nhất: Nó thường giả vờ nằm chết khi bị kẻ thù tấn công. Khi 1 con vật nào đến gần nó, nó không

Con đại thủ

Con Đại Thủ giả chết để tránh né kẻ thù

Con chồn hôi đang ở thế thủ và sẵn sàng phun uế khí vào mặt kẻ thù.

hề chạy trốn như những con khác, mà nó nằm ngay đơ, bất động giả vờ chết, kẻ thù đến gần đánh hơi chân nó vẫn không nhúc nhích nên tưởng là nó chết thật và bỏ đi thế là Đại Thủ ta thoát nạn nhờ mưu kế quý quyết. Nó còn có 1 cái đuôi rất thần tình: có thể cầm đồ vật bằng cái đuôi và quấn cái đuôi này trên 1 cành cây rồi buông mình đu đưa đùa rờn. Con Đại Thủ Mẹ có 1 cái túi trước ngực để đựng con, Đại Thủ con mới đẻ thì rất yếu, không thể tự sống một mình được mà phải sống trong cái túi ở trước ngực mẹ nó cho đến khi cứng cáp thì mới chui ra khỏi túi sống bên ngoài, lúc này chúng thường bám trên lưng mẹ đùa rờn.

6— MỘT CON VẬT TUY NHỎ NHƯNG ĐÁNG SỢ:

Con Chồn Hôi nhỏ và yếu nó chạy không được nhanh lắm vì vậy

tưởng như là nó dễ bị loài vật khác ăn thịt, nhưng thực ra ít có con vật nào dám đụng đến nó. Nó có 1 thứ khí giới để tự vệ rất lợi hại; trong cơ thể nó có 2 cái túi nhỏ, từ 2 cái túi này nó có thể phun ra 1 chất nước có mùi hôi khó chịu mà ngay chính nó cũng không thể chịu được mùi hôi này mà chỉ xử dụng 1 cách bất đắc dĩ khi cần tự vệ để sống. Khi nào 1 con vật đến gần định bắt nạt nó thì mới đầu nó chống 2 chân trước đứng thẳng mình lên như hát xiếc, quay đuôi về phía địch thủ để dọa nạt, nếu địch thủ biết điều bỏ đi thì huê, nếu ngoan cố cứ đứng đó chờ dịp tấn công nó thì nó dựng ngược chiếc đuôi lên và phun ám khí vào mặt kẻ thù, với lối phản ứng tự vệ này thì địch thủ chỉ có nước bỏ chạy thật nhanh để khỏi lãnh đủ uế khí đó.

VỊT-MỒ sưu tầm.

Em dấu yêu hồn mềm như lá cỏ...

*Em với chút hương nồng nhen buổi
sáng
Ngàn mây bay xanh đỏ tím chen vàng
Em có bận tâm tư đời nứt rạn
Gió du đưa xóa mất vết thương trần...*

THƠ LA TÝ

Thứ sáu...

Buổi sáng nay em chẳng nhét vô đầu được chữ nào. Sao hôm nay em năn ghê. Tiếng di giám học vẫn đều đều những định đề, công thức toán thoảng qua rồi biến mất trong óc em. Em lơ đãng nhìn ra cửa sổ. Vài con chim vành khuyên nháy nhót bên cành mai. Những chiếc lá non màu nâu nhạt, bóng loáng dưới ánh mặt trời. Những cánh hoa vàng nổi bật trên cây mai được tước sạch lá già. Xa xa, hoa «bông giấy» nở đỏ trên giàn. Nhỏ Thu yêu hoa «bông giấy» như em yêu hoa hồng. Hoa «bông giấy» một loài hoa đơn sơ, không hương, không sắc và cành dây gai nhọn. Tay nhỏ Thu đã rướm máu vì muốn hái một cành hoa dâng cho thánh Thérèse. Tiếng di giám học làm em giật bản người: «Hoài Hương đừng lo ra» Em bẽn lên cuối gằm mặt xuống bàn. May thay, tiếng chuông ra chơi vang lên lanh lảnh. Nhỏ Thu nhìn em mỉm cười...

Buổi chiều...

Em ngồi soạn bài anh văn cho sáng mai, nhỏ Thu thì nằm xem

truyện. Hình như là truyện «chim hót trong lồng» của nhà văn Nhật Tiến. Truyện này em xem rồi. Nhỏ Thu quăng cuốn truyện vào góc giường.

— Sao không xem nữa? Hết chưa?

Nhỏ Thu nhìn lên trần nhà đầy những hình thù kỳ lạ do nước mưa tạo nên.

— Tao không xem nữa, đề tới xen tiếp. Truyện này cảm động ghê mày nhỉ?

Em vừa cười, vừa nói:

— Có cảm động bằng truyện của tao không?

Nhỏ Thu ngồi chồm dậy:

— Hình như... mà thôi. Mẹ của Hoài Hương mất mấy năm rồi?

Em bỏ viết xuống:

— Thảm thoát đã ba năm rồi. Ba năm vắng tình thương mẹ.

Mắt em hướng ra cửa sổ. Nơi xa xăm có đám mây trắng trôi nhẹ, thật nhẹ.

— Hồi mẹ tao chết, tao buồn lắm, nhưng lâu rồi tao cũng quen. Nhiều đêm tao khóc ướt cả gối — Nước mắt em chảy thật nhanh trên má. Em gượng gạo nói: nhưng mà buồn gì. Tao còn bố tao, còn anh Trinh, còn chị Hải nữa chi.

Nhỏ Thu đến bên em:

— Thôi đừng buồn nữa, Hoài Hương. Tao xin lỗi mày vì... tao...

Em cười nhẹ, cắt ngang:

— Nhất là tao còn một người mẹ thứ hai. Luôn luôn gần tao, che chở cho tao. Thánh Thérèse. Và còn

mày nữa cơ mà...

Thứ bảy...

Buổi trưa tại ngôi trường này thật vắng vẻ. Em vừa dâng hoa ở nhà nguyện về. Em đi lang thang dưới sân không lên phòng. Cái không khí buổi trưa ở Đà Lạt không oi nồng như ở Saigon. Có chỉ hơi nóng hơn buổi sáng đủ cho đôi má em hồng lên một tý. Gặp di Thiện Tâm, em nhờ di kèm thêm cho em môn sinh ngữ. Kỳ đệ nhất này, em kém môn Anh văn nhất trong tất cả các môn, Di cười, hứa sẽ kèm sau khi «bắt» em lên phòng.

Nhỏ Thu ngủ ngon lành. Trống nhỏ y như nàng công chúa ngủ trong rừng. Nhỏ hiền ngoan như một con mèo thích làm nũng, nhất là làm nũng với mẹ. Thu còn mẹ, còn được mẹ chăm sóc, thương yêu. Còn em, em chỉ có một mình, cô độc và buồn tẻ. Đôi khi em cảm thấy ghen ghét nhỏ. Hình như em ganh tị «tình thương» với nhỏ Thu. Em cười nhẹ: «Sao mình lại ích kỷ thế nhỉ? Một tính xấu phải chữa bỏ ngay». Em đến bên bàn học. Ngồi yên lặng. Buồn quá! Chẳng có «cái gì» cho qua cái buổi trưa buồn tẻ này.

Buổi tối...

Đồng hồ thông thả gõ mười một tiếng. Em bỏ tờ báo Tuổi Hoa, ra bàn học ngồi. Sao hôm nay em khó ngủ ghê. Em đã coi hết tờ báo Thiếu Nhi, từ truyện dài sang đến mục lật vật. Em lại xem sang tờ Tuổi Hoa mà chẳng ngủ được. Căn phòng lung linh ánh nến vàng. Ngôi trường vắng lặng, chỉ có tiếng dế kêu rả rích. Sương mù mờ nhạt, loáng thoảng qua những hàng thông cao vút...

Giờ này, ở Sài Gòn... không biết bố đang làm gì nhỉ? Bố còn trầm ngâm bên diều thuốc cháy đỏ không? Chị Hải còn vui đùa vào những cuốn vạn vật dầy cộm hay những cour toán nhúc óc? Anh Trinh vẫn còn nghe nhạc Trịnh cộng Sơn không nhỉ?

Em thấy mình cô độc muốn chấp cánh đề bay về với gia đình. Muốn

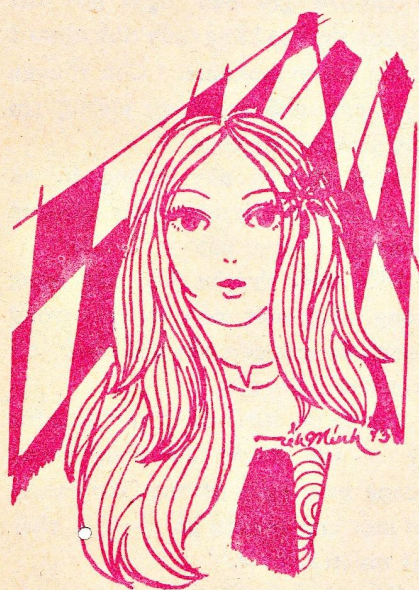
nhìn bố nhăn mặt khi uống tách cà phê mà con gái của bố quên bỏ đường. Muốn nhìn nét mặt rạng rỡ của chị Hải khi tìm ra một đáp số toán khó khăn. Muốn nhìn anh Trinh vô đầu khi học những cour triết dài, khó «nuốt»... Và em muốn tất cả... Em muốn trăm mình trong hạnh phúc gia đình.

Em lôi giấy bút ra viết thư cho bố. Một phút em gần gũi với gia đình qua những dòng chữ.

...Bố ơi! ô mai của con hết rồi, bố nhớ gửi gói khác cho con nha bố... Tết này con về mĩ nhỏ Thu, bố đừng lên đón con... Con gửi cho chị Hải mấy cành hoa tím...Bố ăn thử quả dâu con gửi về, có ngon không bố?...

Mắt em nặng trĩu, em lên giường ngủ khi bức thư còn dở dang. Trong giấc ngủ, em mơ thấy những giấc mộng tuyệt vời. Em mỉm cười trong giấc mơ...

HOÀI HƯƠNG

SẠCH SẼ

Một nhóm học sinh cùng ở chung trong một ngôi nhà trọ dơ dáy, thiếu vệ sinh vô cùng, họ ngạc nhiên khi thấy người chủ treo một tấm biển trước cửa: «Yêu cầu chùi chân». Hôm sau dưới tấm biển có ghi thêm hàng chữ bằng bút chì: «...Trước khi bước ra».

TIM HỒNG REO VUI

Rộn ràng

Phạm Đức Huyền

1. Cười lên đi em khi nước non này thanh
2. Cười lên đi em khi nước non này thanh
3. Cười lên đi em khi nước non này thanh
4. Cười lên đi em khi nước non này thanh

- bình Cười lên đi anh chim đã báo tin ngày hòa
- bình Cười lên đi anh chim đã báo tin ngày hòa
- bình Cười lên đi anh chim đã báo tin ngày hòa
- bình Cười lên đi anh chim đã báo tin ngày hòa

- bình Trông gió bay về sông Hồng thăm màu phù
- bình Mai sớm em về trên giòng Hương giang lờ
- bình Cha đón con về trong ngày muốn lòng nở
- bình Mơ ước dâng tìn trong niềm trng bừng chờ

- sa Mẹ ơi con về sau bao ngày cách chia
- lừng Ngân nga chuông chùa đang êm đêm lắng trong sương
- hoa Âm vang câu hò ngân trên đồng lúa thơm vương
- đón Run run môi mềm cho nhau từng cánh hoa xuân

- lia B.K. Tim em reo vui ớ...
- chiều
- tình
- thi

- ở trong ánh sáng hòa bình Tim anh reo

- vui ớ... ở trong ánh sáng hòa bình

- Hòa bình ơi Tình người ơi

- Hòa bình ơi Tình người ơi

Đích là con tôi nhưng những gì tôi làm Đích lại biết nhiều hơn tôi. Tuần trước tôi đã có dịp học về những «ảo thuật của chất thủy tinh». Nguyên do cũng chỉ vì Ba của Trác vừa kiếm được một việc làm mới. Những gì xảy ra ở lớp, Đích đều nói cho tôi hay.

Vào một buổi sáng kia, khi mọi người đã tề tựu đông đủ tại trường, Trác liền tuyên bố : «Thủy tinh rất hấp dẫn! Ba tôi đã kiếm được một việc làm mới tại một công ty thủy tinh lớn. Ba tôi có nói cho tôi hay về cách thức sử dụng chất pha lê ngày nay ra làm sao.»

Bạn có biết người ta có thể mặc quần áo bằng thủy tinh, rồi xông vào một chiếc máy bay đang bốc cháy để cứu nạn nhân ra sao không? Tôi có thể mang tới đây một miếng vải dệt bằng thủy tinh và một tấm hình bộ quần áo đó.

Bạn xen vào :

— Tôi sẽ mang tới một bức hình chụp một tòa nhà làm toàn bằng thủy tinh xanh và thép. Có hơn một ngàn cái cửa sổ trong dinh thự này.

Liên thắc mắc hỏi :

— Tại sao lại thủy tinh xanh?

— Thủy tinh xanh sẽ để ánh sáng lọt qua, nhưng có thể giữ ở ngoài phần nào sức nóng của mặt trời.

Thấy lạ, Hùng liền phát biểu ý kiến :

— Như thế thì giữ cho tòa nhà kính này luôn luôn trong sáng quả là một là một vấn đề! Có lẽ phải cần tới hàng trăm công nhân.

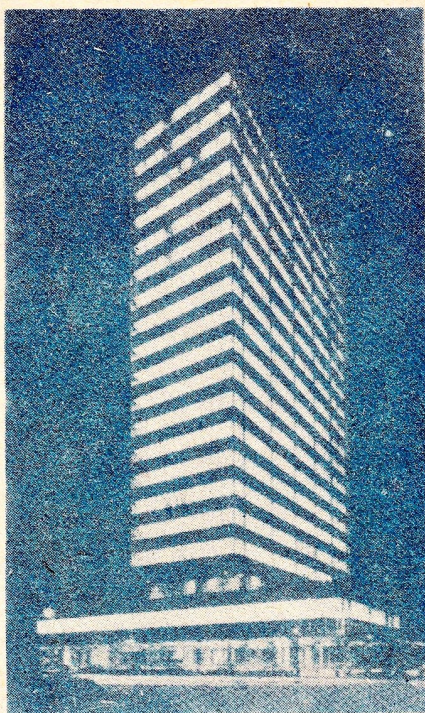
Ban lắc đầu :

— Không! không đâu! Chủ tòa nhà đó đã có sẵn một loại máy mới dành riêng cho những người lau các cửa kính này. Chỉ cần hai người cũng có thể lau xong toàn thể ngôi nhà này trong không đầy một tuần lễ!

Lắng tai nghe từ lâu, bây giờ Thạch mới lên tiếng:

— Các bạn đã bao giờ nghe nói về chiếc áo giáp bằng pha lê chưa? Khi còn trong Hải Quân, Ba tôi có mặc một cái như vậy.

Sam chen vào :

PHA LÊ MUÔN MẶT

— Tại sao chúng ta không có một ngày nói về chất thủy tinh này nhỉ? Chúng ta có thể đăng những hình ảnh và các bài tường trình vào tạp chí của chúng ta chứ.

Ý kiến trên đã được cả lớp chấp thuận. Vào hôm thứ sáu kế tiếp, hình ảnh và các bài tường thuật tràn ngập mặt báo.

Biên đã dùng những phiến cảm thạch pha thủy tinh để thực hiện khẩu hiệu : «Pha lê kỳ ảo!».

Tôi tới trường để xem những bài tường thuật trên và để tìm hiểu về «Pha lê kỳ ảo».

Trước nhất, tôi đọc bài của Trác :

THỰC CHẤT CỦA THỦY TINH

«Trong nhiều năm nay, thủy tinh đã được chế biến rất nhiều theo một phương thức : cát và những vật liệu khác (như sét và vôi) được nung chảy ra dưới một nhiệt độ rất cao.

Ngày nay, chúng ta đã có nhiều loại thủy tinh. Có thứ được kéo thành sợi nhỏ như chỉ. So với tóc

thì những sợi thủy tinh này còn mảnh hơn nhiều : Chỉ cần 0,045 sợi thủy tinh, người ta cũng có thể cuốn một vòng quanh trái đất!

Những sợi này thường được dệt thành vải để làm các bức màn gió và cũng có thể được dùng thay cho tường để giữ cho không khí trong nhà mát mẻ về mùa hạ và ấm áp về mùa đông.

Lúc đầu người ta dùng tay để làm những bóng đèn bằng thủy tinh. Nhưng khi càng ngày số bóng đèn càng được dùng nhiều, một người chuyên sản xuất bóng đèn tên là Mike Owens (Mai-cơ-Ô-oen) đã chế ra một thứ máy để thổi thủy tinh.

Những bóng đèn này có thể to hoặc nhỏ. Các y sĩ thường dùng loại bóng to chỉ bằng hạt thóc để khám bệnh và tìm những vật lẫn trong các buồng phổi.»

Kế đó, tôi đọc bài của Đích.

THỦY TINH VÀ NGƯ NGHIỆP

«Có bao giờ bạn nghe nói đến một con thuyền bằng thủy tinh chưa? Chúng tôi có một chiếc! Con thuyền này được chế tạo bằng những sợi thủy tinh và lát tích.

Loại thuyền này không bị rò nước, không cần sơn phết và cũng không hề bị mục nát.

Mỗi chiếc thuyền loại này nặng không bằng một nửa so với trọng lượng của một con thuyền cùng cỡ được làm bằng gỗ.

Ngoài ra, mỗi chiếc thuyền như vậy có thể được làm xong trong khoảng một ngày; trong khi muốn làm một con thuyền gỗ cỡ lớn, phải mất nhiều tuần lễ.

Khi dùng thuyền này đi đánh cá, chúng tôi còn mang theo một vật dụng mới khác : chiếc cần câu bằng thủy tinh!

Tôi có nghe Ba tôi nói với ông Ben : «Nếu Bác câu thử bằng loại cần pha lê này, Bác sẽ không bao giờ muốn dùng lại cần nào khác nữa!»

Sáng thứ bảy tới, xin mời lại chiếc thuyền mui của Ba tôi. Ba tôi đã bảo bất cứ ai tới, Ba tôi cũng sẽ

CÂU CHUYỆN KỶ BÍ LẠ LÙNG CỦA MỘT CHIẾC MÁY BAY BỊ RÓT

Một trong những câu chuyện ly kỳ nhất của lịch sử không quân thế giới, đã làm bao thám tử phải điên đầu, đó là câu chuyện xảy ra cho chiếc oanh tạc cơ B24 của Mỹ và phi đoàn của nó.

Chiếc oanh tạc cơ này là một chiếc B24 Liberator được phi đoàn đặt tên là chiếc «Lady Be Good» (tên một bản nhạc nổi tiếng thời thế chiến thứ 2). Chiếc B24 này bị rơi xuống sa mạc Libya tháng tư năm 1943 sau một phi vụ oanh tạc Ý Đại Lợi.

Thế rồi từ đấy đến nay trong 17 năm rưỡi trời, không ai tìm ra xác chiếc phi cơ, bao nhiêu thám tử đại tài cũng đành chịu chết. Và một toán đi tìm dầu lửa ở Sa mạc đã tìm ra xác phi cơ.

Một trong những người chú ý tới bí mật của chiếc phi cơ Lady Be good là Trung sĩ Ray Rodgers, thuộc nhân viên Trường Không Lực Mỹ.

Trung sĩ Rodgers đang đóng ở căn cứ không lực Wheelus ở Libya

Lại còn nhiều chuyện lạ lùng trước và sau khi tìm thấy xác chiếc Lady Be Good.

Tỷ như: 4 chiếc phi cơ khác cũng công tác cùng một phi vụ với chiếc Lady cũng đã mất tích luôn với những chiếc phi đoàn của chúng.

Khi tìm thấy chiếc Lady Be Good tất cả những gì không bị tiêu hủy trên phi cơ, đều còn xài được hết. Những khẩu súng máy vẫn còn nguyên vẹn. Trong những thùng thực phẩm trên phi cơ vẫn còn nước uống khi người ta tìm ra chiếc phi cơ bị rơi Trung sĩ đã thu thập được 1 bộ tới 35 tấm hình của xác chiếc phi cơ và những chiến đoàn đi tìm kiếm.

Trung sĩ Rodgers nói: Chiếc Lady Be Good này chẳng qua cũng chỉ là một trong số không biết bao nhiêu phi cơ thời chiến, một bay đi là không có ngày trở về. Nhưng khi tìm thấy xác nó, người ta đã ngậm ngùi khi nghĩ tới những phi công và nhân viên phi đoàn đã thiên thu từ biệt chúng ta.

và cà phê. Những cà phê đựng trong các bình thủy, vẫn còn uống được.

Phi đoàn của chiếc Lady Be Good gồm 9 người, 5 xác chết trong số những xác chết của phi đoàn đã tìm thấy cách xa phi cơ tới 130cs, 2 xác chết đã tìm thấy cách xa những xác kia 48cs, nhưng không hề tìm thấy xác người thứ chín.

Chiếc phi cơ thứ 1 của không lực Mỹ tới được nơi chiếc Lady Be Good là một phi cơ vận tải SC47.

Sau khi phi cơ này hạ cánh xuống sa mạc, thì máy radio của phi cơ bị hư. Nhân viên phi đoàn liền đi thu thập những bộ phận còn lại của máy radio trên chiếc Lady Be Good, và làm lại được 1 máy Radio tốt nguyên đề liên lạc với bên ngoài.

Vài tháng sau, chiếc phi cơ C47 ấy bị rơi xuống biển. Phi đoàn của 1 chiếc phi cơ quân sự L19 đã bay tới nơi chiếc Lady Be Good rơi, có nhận thấy những ghế ngồi của phi công chánh và phi công phụ của chiếc Lady còn tốt hơn những ghế của L19 của họ nên họ đã lấy những ghế của chiếc Lady để thay thế những ghế của chiếc L19.

Khi chiếc L19 này bay trên đường về từ Benghazi tới Tripoli (Libya), phi công đã quyết định bay qua Địa Trung Hải thay vì bay dọc theo bờ biển. Chiếc phi cơ bị mất tích luôn.

Một toán cứu cấp trên mặt biển đã không tìm thấy vết tích chiếc phi cơ và phi đoàn. Nhưng nhiều ngày sau những ghế của chiếc Lady đã trôi giạt lên bờ biển cùng nhiều mảnh vụn khác.

Trung sĩ Rodgers kết luận:

— Có rất nhiều chuyện viết về chiếc Lady Be Good, mỗi chuyện dựa theo một đề tài. Nhưng ý nghĩa nhất đối với tôi là 1 tấm hình. Tấm hình chụp cảnh 1 phi cơ vận tải C47 đang cất cánh, trong khi 5 xác chết của nhân viên phi hành đoàn chiếc Lady Be Good được phủ lên mỗi xác một lá quốc kỳ Mỹ. Tấm hình tượng trưng cho tinh thần hy sinh cao cả của các phi công.

PHA LÊ MUÔN MẶT

(Tiếp theo trang bên)

mời lên con thuyền thủy tinh mới toanh này để làm một vòng ngao du sơn thủy... cái chơi!

Vậy là bạn đã biết tôi học được ở con trai tôi những thứ gì rồi chứ? Đích và các bạn của Đích đã mang lại cho tôi những ngày sáng lạn. Và có lẽ một trong những người này sẽ có thể làm cho năm tới trở nên tươi sáng hơn cho mọi người với những nét mới kỳ ảo của chất pha lê.

VĂN TRUNG

(Viết theo Reader's Digest)

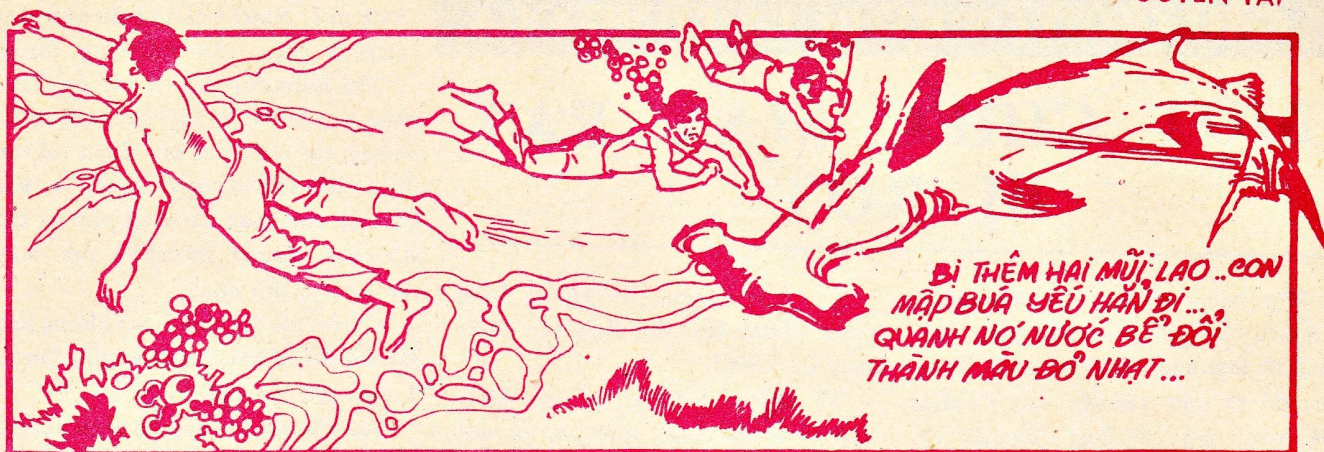

- NÉM VÔ TAY NÀO?

CUNG ĐI VỚI TỰ' THẦN

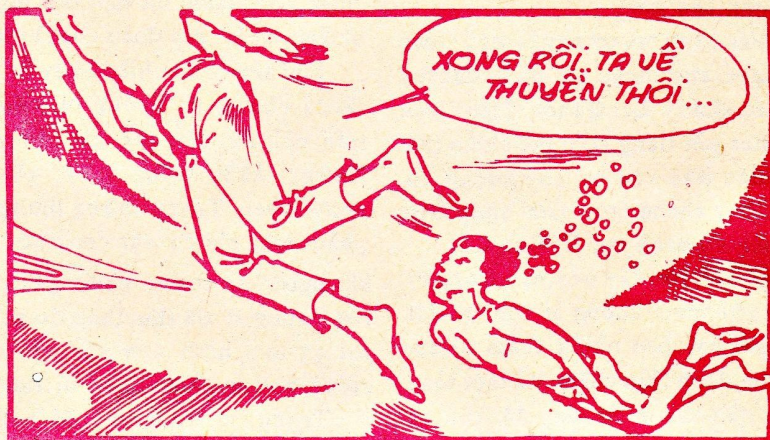
Tranh và lời của NGUYỄN TÀI

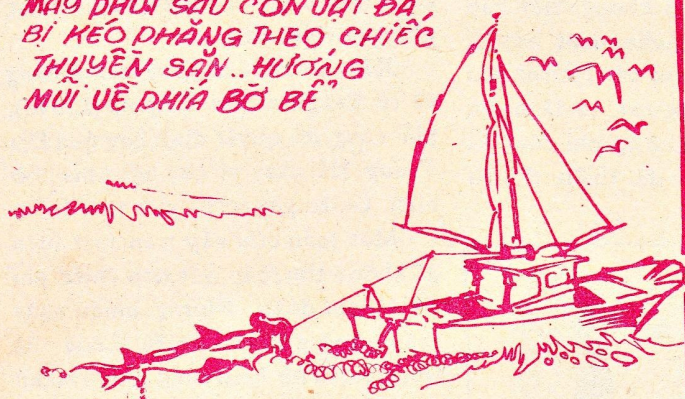
CON VẬT QUẦY ĐUÔI THÊM MÂY CÁI RỒI LỖ ĐỒ TRỖI LÊN MẶT BIỂN...

XONG RỒI...TA VỀ THUYỀN THÔI...

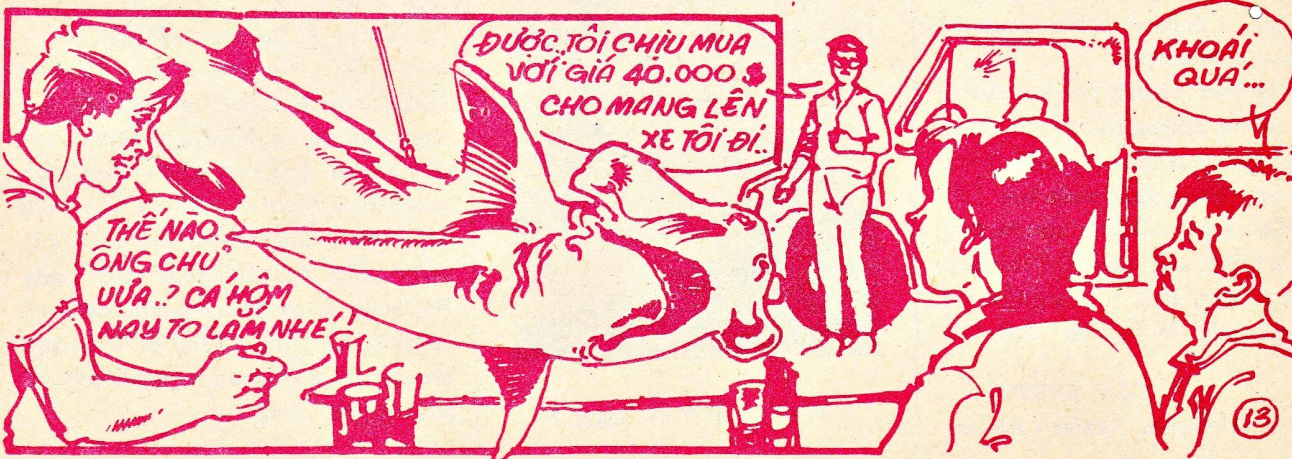
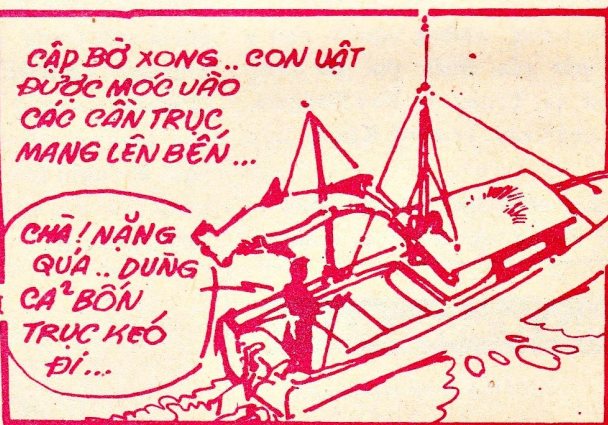

MÂY PHÚT SAU CON VẬT ĐÃ BỊ KÉO PHẪNG THEO CHIẾC THUYỀN SẴN...HƯỚNG MŨI VỀ PHÍA BỜ BÈ

CẬP BỜ XONG...CON VẬT ĐƯỢC MÓC VÀO CÀO CÂN TRỤC MANG LÊN BÊN...

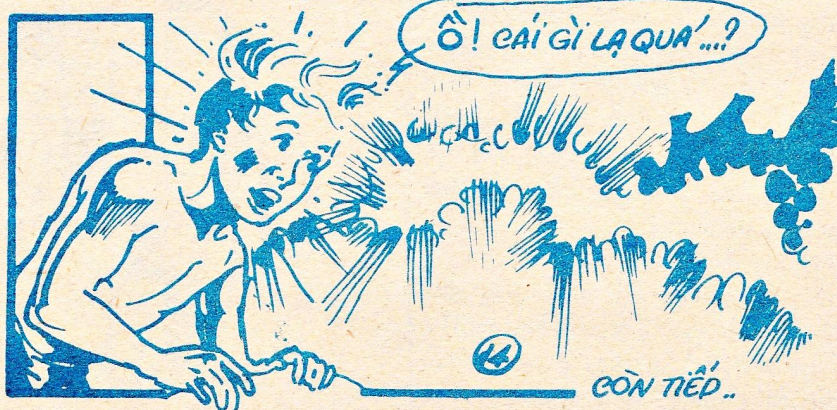
CHÀ! NẶNG QUÁ...DỪNG CÁ' BỒN TRỤC KÉO ĐI...

VÌ THUYỀN BỊ CON MẬP BÚA DHA'UO'
MỘT BÊN HÔNG NÊN PHẢI MANG VỀ
XOM LƯỚI BỎ CHỮA MẤT NHIỀU
HÔNG... CHƯA HỌT LẠI DẪI RA CHỖ
MUA THÊM GỖ VỀ ỪA THUYỀN...

VIẾT VỀ NHỮNG KỶ NIỆM HỌC TRÒ

CUỘC THI

SÁNG TÁC

Số thứ tự nhận được 311

KỶ NIỆM

NGÀY CŨ

Dalat, ngày...tháng...

Thì Nghĩa rất thân!

Thế là chúng mình đã xa nhau hơn một tháng rồi nhỉ, mà mỗi hôm nay mình mới có dịp viết thư thăm Nghĩa, đừng giận nhé!

Mình nhập học hơn một tuần nay rồi đó, mới học chưa có gì nên mình viết thư cho Nghĩa đó. Bạn mình năm nay đi học có đủ không nghĩa Cô Dung, thầy Hải còn dạy lớp mình không đó? Mình lại nhớ nhiều đến trường lớp cũ rồi đó Nghĩa thấy chưa.

Trời Dalat vào thu lâu rồi Nghĩa ạ, trời lạnh nhưng thú lắm nhất là lúc sáng đi học đó, trời lạnh Dalat được tô điểm bằng những chiếc áo len đủ màu. Trường mình ở trên đồi thơ mộng lắm vì bên cạnh có thung lũng tình yêu đó Nghĩa, Nghĩa có thích đi trong mưa bay Dalat không? Mưa ở đây nhẹ nhàng chứ không ồn ào như mưa ở thành phố làm tội mình phải e dè mỗi lần về học, giờ nhắc lại mình vẫn còn nhớ nhiều kỷ niệm ghê!

Nghĩa thương!

Kỷ niệm của tội mình bao giờ chả đẹp, dù buồn hay vui, những lần không thuộc bài, thầy phạt, có lần được thầy khen, sung sướng chừng

nào. Rồi có lần đổi hờn vô cớ, những quả me, những trái ô mai mằn mặn chúng mình chia nhau ăn trong giờ Vặn Vặt làm thầy phải kêu lên:

— Các cô bẽ bối thật, ăn gì đây lớp thế này, không có luật lệ gì hết cả.

Một lần như vậy là dịp cho chúng mình vui mà thôi Nghĩa nhỉ À, chuyện này nữa cơ, lần mà Nghĩa đổi đó, vì bị thầy mắng, Nghĩa làm mình buồn ghê! đó Nghĩa hoài Nghĩa cũng chẳng chịu về sau 3 trái ô mai là hết..liền.

Kỷ niệm thì thật nhiều, ai quên được hả Nghĩa. Nghĩa tin đi, có lần mình sẽ về với Nghĩa tìm lại những kỷ niệm đã một lần bỏ quên, 4 năm mài quần trên ghế trung học.

Hồi nọ, tội mình giận nhỏ Chi, bây giờ Nghĩa hòa với nó đi nghe, Hôm kia, mình có gặp Thơ ở phố, Thơ nói cây phượng của tội mình bị sét đánh rồi, tội ghê Nghĩa nhỉ, cây phượng đó là nơi ghi lại kỷ niệm cuối cùng ngày mình còn ở thành

phố đó. Hôm đó, mình với Nghĩa ngồi ở đó. mình nói mình sắp phải đi xa Nghĩa khóc quá chừng làm mình cũng khóc theo rồi cô Dung thấy, cô nói với tội mình.

— Cô biết Dung Hà đi để lo cho tương lai sự học của Dung Hà theo ý ba mẹ thì Thì Nghĩa thôi, đừng buồn nữa nhé, ở đây còn có cô, có bạn không vui sao.

Rồi cô đùa:

— Bộ Thì Nghĩa ghét cô lắm hả?

Lúc đó Thì Nghĩa lúng túng làm mình bắt cười luôn thế là hết buồn liền.

Nghĩa !..

Trời lạnh rồi đó, cho mình thôi nghe, sau Nghĩa sẽ hồi âm cho mình nghe, mình lấy áo lạnh mặc kéo sơ Marie thấy mắng chết, mình không muốn buồn lòng ai hết.

Bạn của Thì Nghĩa
ĐĂNG THỊ DUNG HÀ
NGÔ THỊ SANG

Dạy học không bao giờ là một nghề tầm thường hoặc là một kẻ sinh nhai, mà là một thiên chức và đam mê.

LYON KHELPS

Công trạng thầy giáo tồn tại muôn kiếp.

Và ảnh hưởng của thầy giáo không đời nào ngưng.

HENRY ADAMS

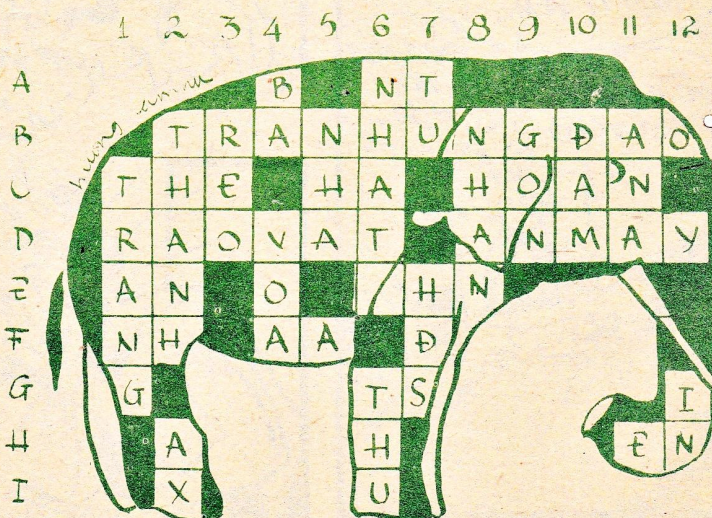
Đường tuy gần, không đi, không bao giờ đến, cũng như việc tuy nhỏ không làm, không bao giờ nên.

TUÂN TỬ

Bạn hãy ghé mắt nhìn vào bản thân và chớ nên xét đoán hành động của người khác.

PHÚC AM

Ô CHỮ CON VOI

CHIẾC VƯƠNG MIỆN CĂN NGỌC

Nguyên tác : CONAN DOYLE

Phóng tác của : THU AN

— Cậu con ông có mang giày dép gì không, lúc ông thấy cậu ấy.

— Nó chỉ mặc có một cái áo sơ mi và một cái quần dài.

— Cảm ơn ông, chúng tôi đã gặp may lắm trong lúc điều tra vụ này, và nếu không tìm ra sự thật thì chính là lỗi của chúng tôi. Nếu ông cho phép, ông Huỳnh Anh, tôi sẽ tiếp tục đi tìm tòi ở bên ngoài.

Anh xin phép ra một mình, cắt nghĩa rằng nếu có đồng người thì dấu chân sẽ làm rối loạn cuộc tìm kiếm của anh. Anh làm việc trong một giờ, rồi trở lại về phía chúng tôi, chân đầy tuyết và vẻ mặt bí hiểm.

— Tôi tin là tôi đã trông thấy tất cả những gì cần thấy, ông Huỳnh Anh ạ. Bây giờ điều mà tôi có thể giúp ông nhiều nhất trong vụ này, là đi về nhà.

— Còn những viên ngọc, chúng ở đâu, ông Sĩ Lâm?

— Tôi không thể nói cho ông biết được.

Ông chủ ngân hàng xoắn hai tay vào nhau, kêu lên:

— Tôi sẽ không bao giờ thấy lại chúng nữa. Còn con tôi thì sao? Ông đã làm cho tôi hy vọng trở lại mà.

— Tôi vẫn không đổi ý.

— Thế thì, vì tình yêu Thượng đế! Ông cho tôi biết câu chuyện hắc ám nào

đã xảy ra trong nhà tôi đêm qua đi!

— Nếu ông có thể tới nhà tôi sáng mai, vào khoảng giữa chín giờ và mười giờ, tôi sẽ rất sung sướng cho ông biết những gì tôi đã tìm ra. Có lẽ tôi hiểu rằng ông cho tôi toàn quyền trong vụ này, dùng bao nhiêu tiền cũng được, để tìm ra mấy viên đá phải không?

— Tôi cống hiến cả gia tài của tôi nếu tìm được chúng!

— Tốt lắm. Tôi đi lo vụ này. Chào ông! À! Có thể là tôi sẽ trở lại đây trước tối nay đây. Đối với tôi, thì đã rõ ràng như ban ngày là anh bạn tôi đã có một ý nghĩ nào đó trong đầu, Nhưng tôi không tưởng tượng nổi xem anh ta đi đến kết luận nào nữa. Thế nhưng trên đường về, tôi bắt đầu dò xét, anh ta tránh né khéo đến nỗi tôi phải chịu thua, không tìm thêm. Chưa đến ba giờ chiều, chúng tôi đã về tới nhà. Anh bạn tôi chạy vào phòng, và vài phút sau trở ra, đã hóa trang thành người hầu: áo len thung cò cuốn, bộ đồ mền cũ và bóng loáng, cả vật đồ, giày vệt gót.

Sĩ Lâm vừa soi mình trong chiếc gương treo trên lò sưởi, vừa bảo tôi:

— Tôi tin chắc phải được. Tôi rất muốn anh đi với tôi, anh Hoàn ạ, nhưng tôi nghĩ là có lẽ tôi nên đi một mình thì hơn. Trong câu chuyện này, có thể là tôi đang đi đúng đường, mà cũng có thể là tôi nhầm lẫn. Dầu sao đi nữa, tôi cũng sắp biết nó ra sao. Tôi mong sẽ trở về đây sau vài giờ.

Anh ta xèo một miếng thịt bò út lò trên mặt tủ, kẹp vào giữa hai miếng bánh mì rồi ra đi.

Khi anh ta trở lại, tôi đã uống trà gần xong. Trông anh ta có vẻ rất vui: tay anh cầm lủng lẳng một chiếc giày cũ bằng sợi dây giày, ném nó vào một góc nhà. Tôi rót cho anh một tách trà. Anh nói:

— Tôi sẽ lại phải đi ngay — Tôi đang tiếp tục cuộc điều tra.

— Ở đâu?

— Ở bên kia thành phố. Và tôi cũng không biết khi nào sẽ trở về. Anh đừng nên đợi tôi Hoàn ạ!

— Mọi việc tiến hành ra sao?

—Ồ, cũng vậy vậy! Tôi không

có gì phải phàn nàn. Lúc này tôi tới nhà ông nhà băng, anh biết không, nhưng tôi không vào nhà. Tôi thử lại bài toán, và thật đáng tiếc nếu tôi không làm vậy. Thôi, không nên nói chuyện lâu: tôi chỉ đủ thì giờ cời bỏ bộ đồ hắc ám này đi, và lấy lại vẻ hoàng một tí...

Tôi hiểu rằng anh có nhiều điều hài lòng hơn là anh đã nói ra, vì đôi mắt anh sáng lên, và trên đôi má gầy hơi lốm vào của anh thoáng thấy ánh hồng hào.

Nửa đêm, tôi vẫn chưa thấy tin tức gì của anh, tôi bèn quyết định đi nghỉ. Khi anh đang tiến hành cuộc điều tra thì có thể anh ta mất dạng đến mấy ngày đêm liền: vì thế tôi không lấy làm ngạc nhiên khi thấy anh về trễ.

Tôi không biết anh về vào giờ nào, nhưng sáng hôm sau, khi tôi xuống ăn sáng, thì đã thấy anh ngồi đấy, khoẻ mạnh và êm ái, một tay cầm tờ báo, một tay cầm tách cà phê. Anh nói:

— Xin lỗi vì tôi ăn sáng trước không chờ anh nhé; nhưng vì đã có hẹn với ông khách của mình, và bây giờ đã quá chín giờ rồi.

— Thật vậy. Với lại tôi vừa nghe chuông reo, chắc ông ta đấy.

Đúng là ông nhà băng của chúng tôi. Nhưng trông ông ta đã thay đổi hẳn. Bộ mặt ông ta bữa qua còn mập mạp, bữa nay đã dài ra, khô sò, và tóc ông ta dường như bạc trắng thêm ra. Ông ta vào phòng với một vẻ mệt mỏi và buồn trôi trông còn thảm hại hơn là vẻ giận dữ của ông chiều qua. Tôi đẩy chiếc ghế bành ra mời ông ngồi. Ông ta buống phịch thân hình xuống đấy. Ông nói:

— Tôi không biết tôi đã làm gì mà thượng đế bắt tội tôi như vậy! Hai ngày trước đây tôi còn là một người giàu có và sung sướng, không lo âu gì, cũng không cần gì. Và bữa nay tôi đã mất danh dự và bị bỏ rơi. Họa vô đơn chí, sự rủi ro không bao giờ tới một mình. Con Hoa nó lại bỏ tôi nó đi mất rồi.

— Cô ấy bỏ đi?

(Còn nữa)

TRUYỆN LOÀI VẬT

ĐÔI BẠN

GIANG HỒ

PHAN-KHUONG-THAI

Trưa hôm đó hai anh để lần mò đến nơi, bản đồ chỉ vẽ bằng trí nhớ của gã Thạch Sùng không đến nổi tề. Gã Thạch Sùng đành lờ hện dù rằng gã đi đường tắt nhanh hơn anh để. Gã bạn ghé vào trong căn nhà vắng để chào mẹ gã. Mẹ gã lại bụng mang dạ chửa, vì gã Thạch Sùng thấy bà khó nhọc lê bước với hai quả trứng tròn chia sót hai bên bụng. Thế là gã Thạch Sùng không đợi biểu gã phải ở lại để kiểm mồi nuôi mẹ, Gã buồn lắm vì không có cách chi thông tin cùng xin lỗi đã làm dở dang dự tính với anh em để.

Căn nhà gỗ, kiến trúc theo lối xưa nằm gọn trong khu vườn nhỏ và nằm kế bên ngôi trường đồ sộ. Mấy chậu hồng, mai, cúc, quỳnh hoa vẫn chưa héo khô vì mấy hôm trước trời mưa nhiều quá.

— Giàn hoa giấy kia !

Anh Để Mèn mừng rỡ kêu lên, và cũng chỉ có mình anh là có thể đến nơi. Với đôi cánh màng mạnh mẽ bên trong cánh đàn, anh Để Mèn vừa phóng vừa bay độ ba hơi đã tuốt lên cành lá khảng khiêu của giàn hoa. Để Nhũ đứng đợi dưới đất, sốt ruột nhìn anh Để Mèn đang tìm cách làm quen với cô chim Khướu.

Để Nhũ vợ vẫn nhìn cái lồng tre bóng loáng vọc ni cửa lồng không khóa nhưng gài chặt. Lại còn lác lu qua lại. Khiếp ! Thêm tiếng « ngao, ngao » của ai. Thì ra gã Muối Tiêu thu hình này giờ mới phi thân chụp đại

lồng chim. Để Nhũ nhắm mắt lại để khỏi chứng kiến cảnh người anh kết nghĩa lọt vào móng vuốt hung thần. Nhưng với đôi tay khéo léo, gã Muối Tiêu thu móng khều khều chốt lồng Anh Để Mèn biết mình chưa bị phát giác vội trốn thật nhanh. Trong lồng cô chim Khướu la thất thanh. Gã Muối Tiêu tính toán chưa đúng mức, nhảy chụp lần nữa liền bị rơi xuống đất. Gã kiên nhẫn ngồi ngó lên, đôi mắt giả hiền từ cứ gọi là lim dim che dấu tính nham hiểm tiềm ẩn.

Hai anh Để chui từ hàng rào hoa dâm bụt để đến chỗ hẹn với gã Thạch Sùng. Dưới một tàng lá của cây hột nỏ, di gió phe phẩy ru hai anh để ngủ thiêu thiêu. Những trái hột nỏ rung rinh giống những quả trái ô môi tí hon. Có trái đã già ngắt và nặng trĩu lên đó một màu đen xạm. Hình như có một cái hoa tím đang uốn éo với sợi tơ mong manh.

Một chú Nhện xuất hiện, đang lần theo mối tơ, y như thể là người Ông chuyên dây. Chú nhện đem tin của gã Thạch Sùng. Vì chữ hiếu gã Thạch Sùng phải gác lại mọi dự tính tương lai. Nhưng chuyện lớn lao, hai anh để cứ lo thi hành, gã Thạch Sùng sẽ nổi bước và còn có chú Nhện sẵn lòng giúp một tay với tất cả sinh lực và những gì có thể làm được. Hai anh Để không nản lòng dù thiếu tay đầu não. Từ già chú Nhện hai anh để rủ nhau đến bờ ao. Chỗ đó bây giờ có thể gọi là bãi chiến đã tàn. Họ nhà kiến ra sức tầy uế. Họ thu dọn xác ruồi, muỗi, bướm, dế, sâu.. nằm rải rác đó đây. Không một xác nào còn toàn vẹn, xác nào cũng bị gặm nhấm nhỏ, mất đầu, mất chân, thủng bụng, lòi óc... Xác bộ hung nằm chổng gong như xe thiết giáp bị lật, bên trong trống rỗng sạch trơn. Hăm một đôi chân chú rít cũng do thợ kiến lôi đi. Đám ma không áo quan không kèn, không trống, không thân nhân. Những kẻ đi đưa lại là những kẻ hưởng lợi, không khóc, mà lại mừng vui. Hai anh để lác đầu ngao ngán cho cuộc đời sống gió với bao ân oán giang hồ.

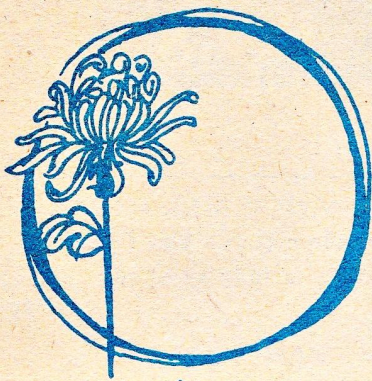
Anh Để Mèn nhặt một chiếc lá nhạc ngựa khô để làm thuyền qua bờ ao bên kia. Để Nhũ cũng cần được một cọng cỏ ô rô làm mái dầm. Nếu anh Để Nhũ biết bay thì việc qua ao để dàng biết mấy. Dù sao cũng có cái thú được nhìn cảnh vật tươi mát hai bên bờ ao. Để Nhũ bám chặt gân lá chính. Hình như có một thằng ranh Bà Mụ đang lờ theo phá phách. Rồi một lũ nòng nọc cũng nhập bọn. Bỗng chúng rượt đánh nhau tung toé nước không vì một cớ gì. Một đàn cá lóc cứng bẻ như hạt đậu nếp ở hai men bờ cỏ vờ. Thằng Bà Mụ núp vội dưới thuyền lá của hai anh để. Tuy lũ nòng nọc chưa khám phá ra, thằng ranh Bà Mụ đã trôi đầu lên vì hết hơi. Nó đội cả chiếc lá nhạc ngựa lật úp. Hai anh để rơi tòm xuống ao. Không ngờ anh Để Nhũ bơi còn giỏi hơn anh Để Mèn. Để Nhũ lên bờ hốt hoảng lo thay cho anh Để Mèn đang bị một tên thủy khấu săn bắt. Đó là một chú cá Bã Trầu lướt theo anh Để Mèn nhẹ nhàng như con cá sấu đói mồi. Thời may Để Mèn đã nhảy phóc khỏi mặt nước an toàn. Hai anh em để lo giữ thân hình bị ướt lòi ngoi vì lũ ranh con.

Hai anh để lượn qua một vùng cỏ may xanh rì như rừng lau sậy để đến tổ kiến. Không mấy khó khăn, hai anh để được lão Kiến Càng tiếp đón niềm nở.

Vấn đề lại đem ra mổ xẻ. Điều thứ yếu là làm sao tiếp tế lương thực mỗi ngày cho cô ca sĩ sống tạm, chờ tìm ra cách giải thoát cho cô. Họ nhà kiến coi vậy chớ hết lòng vận chuyển lương thực luân phiên tới chỗ lồng tre. Gọn lương thực phải kêu sự đóng góp, tùy lòng hảo tâm của mọi loài mới đủ cho cô ca sĩ dùng, ít nhất là trong ba tháng. Lão Kiến Càng sẽ cùng họ nhà Kiến thông tin đi các chốn để nhờ tất cả muôn giống hợp tác. Chính Để Mèn tự nghĩ ra một cách mới mẻ. Anh ta sẽ vác đàn vừa đi giang hồ đó đây, thu thập quà và thực phẩm sau mỗi lần trình diễn.

(Còn nữa)

THƯƠ' MƠ làm Văn Sĩ

TIỂU THUYẾT HỒI KÝ
NHẬT TIẾN
(tiếp theo)

Sứ mạng quất ngọn roi đầu tiên vào tờ quảng cáo ấy giao cho Tác thì Tác đã không làm được trọn vẹn. Thế là tôi, trong một phút nổi hứng bất từ, đã nhảy vô vòng chiến. Lần này, tôi khôn hơn Tác ở chỗ là không nhắm vào việc phân tích từng câu thơ, từng ý thơ như một nhà phê bình (tài của tôi được mấy nà mà học đòi phê bình), nhưng tôi nhắm triệt để vào có mỗi một tờ quảng cáo. Tôi tin rằng cứ đánh đối phương ở khe hở đó chắc chắn được mọi người đồng tình, và chắc chắn có... chính nghĩa!

Trọn một đêm hôm ấy, tôi đã viết xong một vở hài kịch lấy tên là *Tờ quảng cáo*. Như trên tôi đã nói, kịch là bộ môn khó nhất, ít ai dám bước chân vào. Tôi biết như vậy, và thực tâm tôi cũng không mong muốn mình đi theo cái ngành khó khăn ấy. Nếu có viết kịch, thì cũng chỉ là để dờn chơi cho thỏa cái sự ăm ức của tôi trong đôi lúc mỗi khi nghĩ đến tờ quảng cáo của Thi sĩ Nguyễn Đông Tây mà thôi. Và lại nhìn tờ quảng cáo ấy dưới khía cạnh hài hước, thì không có thể văn nào thích hợp hơn là viết hài kịch. Thừa

quí vị độc giả, thế là tôi lao vào lãnh vực hài kịch. Tôi đã soạn xong một vở hài kịch. Vở kịch có tên «Tờ quảng cáo».

Ngày hôm sau tức tức tôi đem lại tòa soạn tờ tuần báo *Cải Tạo* để gửi đăng.

Vào thời kỳ ấy, cụ Đào Trinh Nhất đã thôi cộng tác với tờ *Cải Tạo*. Bộ Biên Tập nằm trong tay các cây bút trẻ hơn như Nhị Lang, Văn Bình, Kim Sinh và Phạm Văn Thụ. Tôi không rõ lắm về sự phân công trong tòa soạn, nhưng hình như công việc lựa chọn bài vở nằm trong tay ông Kim Sinh và ông Văn Bình tức chàng Thứ Mười Lăm. Hai ông này chắc có máu tếu cùng mình, nên bản thảo của tôi vừa gửi đi tuần trước, thì ở số báo tuần sau, đã được chọn đăng, chiếm nguyên vẹn một trang khổ lớn trông rất trịnh trọng và xôm trò. Vở kịch tung ra, gây một trận cười vỡ bụng trong làng văn chương choai choai mới lớn. Tôi còn nhớ anh Toàn (bây giờ là nhà văn Nguyễn đình Toàn) hồi đó còn ở bên Gia Lâm. Nhà Toàn thùng lỗ chỗ nên bà cụ xé tờ *Cải Tạo* đem dán lên vách gỗ. Vô tình nguyên bài báo của tôi chiếm một khoảng trịnh trọng ở trong nhà, ngay trên bàn nước. Một hôm Toàn rót nước uống, vô tình để mắt lên trang báo. Anh chàng không nhin được cười phá lên ho sặc sụa làm nước bắn tung toé lên mọi người. Giai thoại ấy, Toàn đem kể cho mọi người nghe. Thế là nghiêm nhiên tôi đâm «nổi tiếng» trong ngành kịch và bạn trẻ văn nghệ phong cho là... kịch sĩ!

«Thừa thắng xông lên» (danh từ bây giờ), tôi định chỉ viết truyện ngắn và miệt mài sáng tác kịch vui.

Mỗi tuần tôi cho ra lò một vở kịch, và mỗi tuần tòa soạn báo *Cải Tạo* dành cho một chỗ trong tờ báo.

Điều mà tôi và Tác vẫn hằng mơ ước bây giờ đối với tôi đã thành sự thật. Nghĩa là cứ gửi bài đến đi, gửi thật nhiều, gửi thật hăng, gửi vô điều kiện, sẽ tới lúc mình giành được một mục thường xuyên trên

tờ báo. Thế là mình... nổi tiếng, thế là mình đã trở thành văn nghệ sĩ, và trong ngăn bóp hẳn nhiên có quyền mang theo một cái Cặp vi-dít để tên mình với hàng chữ in nghiêng ở dưới: *Thi sĩ, Tiểu thuyết gia, Kịch sĩ* hoặc muốn cho có vẻ «văn nghệ» hơn thì đổi lại là *làm thơ, viết văn, soạn kịch*. Ngoài cái việc bỏ tiền ra in thiệp, phần đông bọn văn nghệ trẻ chúng tôi còn tốn cái khoản tiền đi khắc triện son. Đây là một trường hợp nóng nảy, đốt giai đoạn mà không mấy ai không mắc phải. Thật ra triện son chỉ cần xài khi mình đã có tác phẩm in ra. Bên cạnh lời đề tặng và chữ ký của tác giả, nếu ấn cái triện son đỏ chói vô, sự long trọng hẳn sẽ có phần tăng thêm. Riêng cả bọn chúng tôi thì chưa ai có tác phẩm in ra để mà xài đến triện son. Nhưng hầu như ai cũng thích khắc cho mình một cái. Giá cả không mắc là bao nhiêu. Có 7 đồng một cái khắc trên gỗ nếu là hình vuông, hay 10 đồng một cái nếu là hình tròn hay hình bầu dục, Còn hộp đựng mực dấu thì xoay xỏa lấy. Thường thì chúng tôi xài một cái hộp đựng thuốc nhức đầu hiệu Kalmine làm bằng sắt tây. Nhét đầy bông vô đó rồi đổ mực đỏ lên. Có dấu, có mực, tụi tôi đóng lia lên hầu hết mọi chỗ có thể đóng được: từ tập vở cho đến sách học, từ vở nháp cho đến sờ tay. Còn mỗi lần viết thư cho ai thì khỏi nói, cuối cùng thế nào tôi cũng áp một con dấu đỏ chói vô bên cạnh chữ ký cho thêm oai!

Thấm thoát đã hơn hai tháng trời tôi đã «cộng tác» với tòa soạn tuần báo *Cải Tạo* được tám vở kịch vui. 8 vở kịch được đăng liền trong hơn 2 tháng, đó là một thành tích phi thường mà bạn bè tôi ít ai sánh được. Bởi thường thường thì tỷ lệ số bài của bọn trẻ chúng tôi được chọn đăng chỉ bằng 1 phần 5 số bài gửi đi. Được như thế cũng đã là quý hóa và khích lệ lắm rồi. Trong các bạn bè tôi, chỉ có 1 người gửi bài nào là «đính» bài đó. (Còn nữa)

MỤC LỤC THIỀU NHỊ BỘ 8

(Từ số 71 đến 80)

A/ THƯ CHỦ NHIỆM

TN	Trang	
71	1	Bạn tri kỷ của <i>Nguyễn Hùng Trương</i>
72	1	Tình bạn giữa <i>Nguyễn Khuyến</i> và <i>Dương Khuê</i> —nt—
73	1	No nên phật, dối nên ma —nt—
74-75	1	Cảm nghĩ ngày xuân —nt—
76	1	Ước vọng đầu năm —nt—
77	1	Nỗi khó khăn của báo chí lành mạnh cho trẻ em —nt—
78	1	Bàn về hai tiếng cảm ơn —nt—
79	1	Tính kiên nhẫn —nt—
80	1	Nói về xin lỗi —nt—

B/ KIẾN THỨC PHỔ THÔNG

I.— SƯU TẦM, TÌM HIỂU

TN	Trang	
71	2	Năm châu bốn bề
72	5	Săn cá voi của <i>Vịt Mò</i>
72	10	Pygmée giống người lùn nhất thế giới <i>Thu An dịch</i>
73	28	Vượt đại dương bằng xuồng của <i>Đỗ Thị Ngọc Bích</i>
74-75	9	Năm Sứu nói chuyện Trâu của <i>Đặng Sửu Nghĩa</i>
74-75	20	Nguồn gốc Tết Nguyên Đán và vài tục lệ của ngày đầu năm của <i>Huy Yên</i>
74-75	22	Ngày xuân săn voi của <i>Vũ Hạnh</i>
74-75	25	Năm Trâu nói chuyện Đình Bộ Linh của <i>Huy Yên</i>
74-75	30	Địa cầu của <i>Văn Việt</i>
74-75	50	Làm thơ xuân của <i>Thảo Bằng</i> sưu tầm
76	5	Huấn luyện chó khó hay dễ ? của <i>Văn Trung</i>
76	12	Chơi trâu của <i>Thảo Bằng</i>
76	26	Những sai lầm của mắt của <i>Trường Kỳ</i>
77	21	Dân ăn thịt người và tục nhảy Tamalié của <i>Văn Trung</i>
78	27	40 kho tàng vĩ đại nhất thế giới của <i>Văn Trung</i>
80	6	Ma Cà Rồng hay cậu bé sún răng của <i>Văn Trung</i>

80	18	Những con vật kỳ dị của <i>Vịt Mò</i>
80	22	Pha lê muôn mặt của <i>Văn Trung</i>
80	23	Câu chuyện lạ lùng kỳ bí của một chiếc máy bay

II.— VẠN VẬT

TN	Trang	
71	10	Có Rết ngàn chân không ? của <i>Văn Trung</i>
72	27	Con công, viên ngọc nơi sa mạc của <i>Trần Thiện P.</i>
73	10	Bướm bướm và chất plastic của <i>Văn Trung</i>
73	26	Làm thế nào để bắt một con đại xà của <i>Văn Trung</i>
73	29	Con Hà Mã của <i>Đặng Hoàng</i>
74-75	15	Ngày xuân nói chuyện Hoa Cúc của <i>Huy Yên</i>
74-75	56	Con Sơn Ngưu của <i>Đặng Hoàng</i>
76	22	Cá bay của <i>Đặng Hoàng</i>
79	6	Cây Hải Quý của <i>Văn Trung</i>
79	22	Cây Cắn sa của <i>Huy Yên</i>
79	26	Cá heo được huấn luyện như thế nào của <i>Văn Trung</i>
79	29	Con Xén tóc của <i>Đặng Hoàng</i>

III.— KỸ THUẬT

71	22	Tại sao radio bằng củ khoai kêu được của <i>Bình Electronic</i>
72	28	Đại cương về máy phát thanh —nt—
73	23	Trả lời thư tín bạn đọc —nt—
74-75	48	Đài phát thanh tí hon —nt—
76	29	Máy đánh trứng S.O.S —nt—
78	13	Trả lời thư tín bạn đọc —nt—
79	28	Trả lời thư tín bạn đọc —nt—
80	32	Trả lời thư tín —nt—

C/ DANH NHÂN

I.— DANH NHÂN VIỆT NAM

TN	Trang	
71	5	Lý ông Trọng của <i>Huy Yên</i>

II.— DANH NHÂN NGOẠI QUỐC

TN	Trang	
71	26	Han Christian Orsted của <i>Đặng Hoàng</i>

72	22	Zénobe Theophile Gramme của <i>Đặng Hoàng</i>
74,75	57	Buffalo-Bill và cuộc thi tài săn Trâu rừng của <i>Nguyễn hùng Trác</i>
78	21	Vincent Van Gogh của <i>Huy Yên</i>

C/ SÁNG TÁC VĂN NGHỆ

I.— TRUYỆN DÀI

TN	Trang	
71	30	Chiếc Vương miện cần ngọc <i>Thu An</i> dịch
71	31	Đôi bạn giang hồ của <i>Phan Khương Thái</i>
71	32	Thuở mơ làm văn sĩ của <i>Nhật Tiến</i>

II.— TRUYỆN NGẮN

TN	Trang	
71	3	Chú bé trên sa mạc của <i>Văn Việt</i>
72	3	Vụ kiện 1.000 đồng tiền vàng của <i>Dương Tuyết Nhung</i>
73	3	Đi thăm tù nhân <i>Bảo Sơn</i> dịch
74-75	12	Mùa xuân của Sứu Quảng của <i>Phượng Nguyên</i>
7475	17	Đi sắm Tết của <i>Minh Quân</i>
74-75	27	Chiếc bình vàng của <i>Nguyễn Đình Toàn</i>
74-75	35	Chuyến về cuối năm của <i>Phan Khương Thái</i>
74-75	39	Kim Cương nói chuyện Kim cương <i>Kim Cương</i> dịch
74-75	43	Làm gì? (giữa đồng cuộc đời) của <i>Trần Minh Thống</i>
76	3	Chú chồn lấu cá của <i>Văn Trung</i>
77	3	Con dế vô địch của <i>Trường Kỳ</i>
78	3	Bức tường xanh của <i>Nhật Tiến</i>
79	3	Cón sói miền Trung Sơn của <i>Trường Kỳ</i> dịch
80	3	Trầm theo Chinh sử của <i>Thái Linh Lăng</i>
80	12	Cô gái dũng cảm của <i>Đặng Hoàng</i>

III.— SÁNG TÁC CỦA EM

TN	Trang	
71	6	12 tháng cho bé yêu dấu của <i>Thiên Hải</i>
72	19	Bác đèn dầu khó tính của <i>Lê Trung</i>
72	20	Sóng biển của <i>Trần Trần Chí</i>
73	20	Con mèo của bé của <i>Khiếu Quốc Việt</i>
74-75	49	Hái lộc đầu xuân của <i>Tiến Đạt</i>
77	13	Giàn hoa giấy trước cổng nhà của <i>Cúc Hy</i>
79	20	Suối mơ của <i>Thiên Bất Hủ</i>
70	20	Lưu niệm mùa hạ của <i>N.T</i>
70	20	Xuân đã đến của <i>Chút Chút</i>
80	20	Em dấu yêu như hồn mềm lá cỏ của <i>Hoài Hương</i>

IV.— CUỘC THI SÁNG TÁC

TN	Trang	
71	19	Dốc cát của <i>Thủy Nhi</i>
72	26	Hội bóng rổ Hải Mã của <i>Hoàng Hớn Dân</i>
73	22	Phục thù của <i>Thảo Cầm</i>
76	20	Người mẹ thứ hai của <i>Đinh Đức Hòa</i>
76	19	Con gái họ Lê của <i>Thái Trinh</i>
78	19	Trở về trường cũ của <i>Khổng Quốc Hùng</i>
79	22	Làng xưa của <i>Trương Thị Sen</i>
80	26	Kỷ niệm ngày cũ của <i>Ngô Thị Sang</i>

E/ VƯỜN HỒNG

I.— SUỐI MÁT

TN	Trang	
71	16	Tình thần phục thiện của <i>Đỗ Phương Khanh</i>
72	16	Sách và phim ảnh —nt—
73	16	Nghĩ tới ba má —nt—
74-75	16	Tuổi nhỏ chí lớn, Vạn Thắng Vương —nt—
76	16	Độc cuốn «Sống 24 giờ trong một ngày» —nt—
77	16	Lòng nhân đạo —nt—
78	16	Ốp ý về vấn đề «Li xi» —nt—
79	16	Độc loại «Sách Vàng» —nl—
80	16	Độc «Những tật bệnh thông thường trong lứa tuổi học trò» —nt—

II.— TAY NGỌC BÊN BẾP HỒNG

TN	Trang	
72	17	Rượu chuối của <i>Thảo Băng</i>
73	18	Dưa kiệu, mứt dưa của <i>Lam Văn</i>
74-75	32	Giò thủ của <i>Đỗ Phương Khanh</i>
76	17	Bánh bao của <i>Huỳnh Chúc</i>
77	17	Bánh hạnh nhân (chay) của <i>Huỳnh Chúc</i>
79	18	Chà sò của <i>Hải Ly</i>

G/ GIẢI TRÍ

I.— ẢO THUẬT

TN	Trang	
71	28	Uống hết không đồ giọt nào của Ảo thuật gia <i>Kassagi</i>
72	21	Trái banh đi dạo của <i>Thu An</i> sưu tầm
73	13	Những nút chai ma của <i>Trần Thành Đạt</i> sưu tầm
77	7	Cây đinh ma của <i>Thu An</i> sưu tầm
78	11	Trò ảo thuật của <i>Phan Khương Thái</i>
79	11	Quả trứng biến mất của <i>Ngư Linh</i>

II.— KHÉO TAY, THỦ CÔNG

TN Trang

71	21	Búp bê khiêu vũ <i>Vịt Mò</i> sưu tầm
74-75	37	Cái thước làm ra gió <i>Thu An</i> sưu tầm
74-75	47	Tự làm pháo Tết của <i>Phạm Liêu</i>
80	5	Rạp hát của người đi dây

III.— TRÒ CHƠI

TN Trang

74-75	14	Cái xe bò của <i>Kén Vàng</i>
74-75	46	Nói ngược của <i>Lâm Vũ</i>
74-75	61	Rạp hát trong gương của <i>Thu An</i> sưu tầm

74-75 62
77 28

Cờ Quân sự của *Phan Khương Thái*
Cách in «Ronéo» giản dị của *D.H*

IV.— TRANH PHIM

TN Trang

71	14	Tin Tin với Đặc vụ Than đá. Nguyên tác <i>Herge</i> , chuyển ngữ <i>Thu An</i>
71	23	Ti Ti qua ống kính bác Sáu Râu của <i>Nguyễn Tài</i>
71	24	Cùng đi với tử thần của <i>Nguyễn Tài</i>
74-75	8	Du Xuân của <i>Nhật Tiến</i> , <i>Vi Vi</i> thực hiện hình ảnh

Soeur Bạch Tuyết Hồ-nai

Công việc mà soeur đòi hỏi tương đối phức tạp và khó thực hiện đối với một người thiếu phương tiện như soeur. Hơn nữa vẽ sơ đồ rồi đưa cho soeur, coi mỗi có vẽ diệu vợi quá.

Em Quân Tử Sài Gòn

Ở Sài Gòn mà muốn bắt đài Càn Thơ thì phải gắn antenna cho nhiều nhánh vào mới hy vọng bắt được. Nếu không thì phải dùng máy khuếch đại antenna, giá bộ này đâu khoảng trên tám ngàn gì đó.

Ông Nguyễn-văn-An Sài Gòn

Máy lạnh khi mở lên cứ bị đứt cầu chì hoài. Nguyên nhân có thể tại bộ compressor bị chạm hoặc kẹt bộ bơm ở bên trong. Muốn sửa compressor thì phải xì ga ra hết rồi đem cura ra. Máy lạnh hai ngựa có thể nạp ga F.22 và nạp độ 1 ký 200. Thường thường tủ lạnh họ nạp ga 12.

Ông Đặng Ngọc Tuấn Chợ Lớn

Ti vi mà khi mở lên ánh sáng hiện ra giống như hình một cái thang. Nguyên nhân là tại bộ phận Deflection yoke bị chạm nên ánh sáng quét không hết mặt kính. Bộ phận này nằm ở đuôi cái đèn hình.

Ông Nguyễn-Quốc-Hùng Gia Định.

Tivi National khi mở lên rồi muốn có hình cứ phải vặn cái sang đài

KỸ THUẬT

BÌNH ELECTRONIC

nhiều lần mới được, có khi đề cái sang đài ở giữa khoảng 9 và 10 hoặc giữa 11 và 12.

Nguyên nhân hư tại ở cái tuner lâu ngày bị dơ ông phải mở ra lau đi sẽ hết ngay. Nhớ rút điện ra kéo bị giật.

Cô Nguyễn thị Ngọc Lan Sài-gòn

Máy Ampli Sansui kiểu 5.000x. Bị hư mất 1 bên không kêu, đi hỏi thăm họ nói hỏng 2 transistor puissance số 2SC1078. Đi mua về thay khi mở điện lên lại hư nữa. Trường hợp này hỏng transistor puissance là đúng nhưng trước khi thay transistor 2SC1078 mới vào cô phải kiểm soát xem hai transistor Drive có bị chạm không. Nếu không kiểm soát kỹ phần préampli thì khi gắn transistor mới vào sẽ lại hư nữa. Giá transistor 2SC1078 đâu khoảng một ngàn rưỡi

gì đó.

Ông Phan Long Sài Gòn

Ti vi Philips khi mở lên thì đèn mang số PY8; cứ đỏ lên như con tôm luộc. Nguyên nhân bộ phận Fly Back transforme bị chạm. Nếu có thể thay cái mới chắc ăn hơn, quần lại bộ phận này có vẻ khó khăn vì nó hay bị nóng lắm và dễ bị nhảy lửa.

Ông Võ Kim Anh Gia Định

Máy nước của ông tại làm sao moteur vẫn quay mà nước không lên. Nguyên nhân có thể tại cái bơm. Những cánh quạt của nó có thể bị kẹt rác hoặc bùn nên không có hơi, do đó không rút nước lên được.

Cô Nguyễn thị Bích Ngọc Chợ Lớn

Cái bộ phận nấu nước pha cà phê bằng điện bị chạm điện ra ngoài khi sử dụng. Nguyên nhân là tại chất cách điện bao cái Resistor dùng lâu ngày bị vỡ hoặc nứt ra nên điện chạy ra ngoài không có cách nào chữa được, chỉ có việc vứt nó đi mua cái mới là chu hơn cả.

NHẮN TIN : Em Phạm ngọc Anh 385/11 Trương Minh Ký cho anh Bình mượn lại bộ phận phát thanh tý hơn của em để anh vẽ lại sơ đồ đăng lên báo gấp.

Hộp Thư

tiếp theo

Em Xuân Nhã, Saigon : Cho chị kính lời cảm ơn má đã chịu hy sinh thì giờ để chọn lựa sách báo lành mạnh cho con. Nếu tất cả các bậc phụ huynh đều như má thì đất nước chúng ta sẽ tốt đẹp biết mấy em nhé.

Em L.H.D, Saigon : Chị thành thật khuyên em chỉ nên coi chị ấy như một người tâm thường. Bởi vì quan niệm sống của chị ấy quá tầm thường và ích kỷ, không có ích lợi gì cho nhân quần, xã hội. Sự mong mỏi thì đồ của chị ấy không phải để mong có đủ khả năng giúp ích cho đời mà chỉ vì muốn có nhiều phương tiện để vinh thân phì gia, thật đáng buồn. Những người ích kỷ hẹp hòi sẽ không đem lại hạnh phúc cho người chung quanh mà trái lại sẽ gây phiền phức vô cùng em ạ.

Em Như Uyên, Saigon : Chị kính lời cảm ơn ba đã tin nhiệm Thiếu Nhi, mua về cho con gái đọc, em nhé. Em ngoan lắm đó mà.

Em Ái Diên Thủy Trang, Saigon : Chị rất cảm ơn em đã có lòng đi dân bích chương cho Thiếu Nhi. Bác chủ nhiệm và chú N.T. nói rằng thấy tấm lòng của các em như vậy, bác và chú sẽ cố gắng theo đuổi lý tưởng để khỏi phụ lòng các em mong mỏi, em hãy vui lên nhé.

Em Nguyễn ảnh Cung, Saigon : Ba em thật là sáng suốt. Chị mong rồi đây tất cả các vị phụ huynh sẽ được như ba em. Hãy tạm yêu trí, T.N. chưa thành bán nguyệt san đâu em ạ.

Em Đặng Thúy Phương, Sa Đéc : Báo bộ đóng theo một hình thức duy nhất là 10 tờ thành một bộ. Giá 2 bộ đó là 1200đ. thêm 300đ. cước phí bảo đảm nghe em.

Em Bạch Mai, Saigon : Bài do chú N.T. lựa đăng em ạ.

Em Huỳnh long Giang, Trảng Bàng : Em cứ gửi thư về nhà sách Khai Trí yêu cầu gửi tặng Thư Mục là em sẽ được tặng liền. Muốn mua hai cuốn đó thì em phải gửi về 300đ. em nhé.

Em Tiếp Thu, Tam Kỳ : Em thông cảm dùm, chị không thể viết thư riêng em ạ. Các em tin cậy nhóm chủ trương Thiếu Nhi như vậy, chị cảm động lắm. Về phía các em, thật cũng đáng ngợi khen Thiếu Nhi là tờ báo giáo dục, nên không có những mục chiều theo thị hiếu thấp kém, thế mà các em lại nhận ăn nhin tiêu, dễ mà đọc tờ báo lành mạnh, dĩ nhiên là không hấp dẫn bằng những tờ nội dung nhảm nhí, chửi

tổ các em có căn bản tốt, và là những tâm hồn trong sáng. Nghĩ tới các em, dù trong hoàn cảnh bị đất nào, thì bác chủ nhiệm, chủ bút và toàn thể tòa soạn cũng vẫn thấy được tiếp sức để mà đi trên con đường nắng cháy các em ạ.

Em Đình Lãng, Saigon : Hồi đầu, nhiều em cứ tưởng Thiếu Nhi là của riêng các em nhỏ tiểu học. Thành ra các em ấy không buồn ngó mắt vào, thế mới khổ chứ. Cho nên đến khi biết Thiếu Nhi là tờ báo lành mạnh trong sáng, và thích hợp với tất cả mọi lứa tuổi, thì các em ấy tiếc xót ghê quá. May thay chúng ta còn báo đóng bộ em ạ. Báo bộ còn đủ từ số 1 cơ mà. Vậy thì, cô sinh viên dễ thương của chị, cô chưa phải là độc giả lớn đâu đấy nhé. Độc giả lớn có thể gia đình Thiếu Nhi đang hoàng, say mê Thiếu Nhi khủng khiếp, nhất định đòi đọc ngay 8 giờ sáng thứ sáu, trong bữa điểm tâm, là cụ Đỗ Ngọc Hồ, sinh năm 1901 cơ đấy, cô bé ạ.

Em Minh Hà, Qui Nhơn : Bác chủ nhiệm rất cảm ơn lòng yêu quý của em đối với bác. Bác hứa sẽ cố gắng đến tối đa để Thiếu Nhi có thể tới với các em hàng tuần. Em đừng buồn nhé.

Em Lê Trường Đỗ, Kiên Phong : Tòa soạn sẽ xúc tiến vấn đề chỉ nhánh G ĐTN. Nhưng các đại diện trưởng cũng phải lớn lớn một tí thì mới có đủ khả năng điều hành công việc được em ạ.

Em Nguyễn Được, Saigon : Gồm đọc Thiếu Nhi đã gần hai năm mà mãi hôm nay mới «liều mạng» đọc «mắc cỡ» viết thư cho chị. Mà lại bắt chị phải năn nỉ tòa soạn không biên Thiếu Nhi thành bán nguyệt san cơ chứ. Khó khó là í. Chị năn nỉ rồi đấy nhé. Cười lên đi chú bé.

Em Minh Cường, Gia Định : Chữ em đẹp và tư tưởng em cũng rất sâu sắc so với tuổi em. Tuy nhiên, nếu chưa được chú N.T. lựa đăng thơ, văn, em đừng buồn. Chú chỉ làm cái việc mà mười năm sau em sẽ hiểu và cảm ơn chú. Nếu nay chú lựa bài vì cảm tình, mặc dầu chưa đủ yếu tố kỹ thuật để có thể trình diện bà con, sau này khi em viết hay, em nổi danh em sẽ mắc cỡ ghê lắm khi đọc lại. Em phải nghiên cứu thêm nữa nhé.

Em Hoàng vũ Miên Trường, Đà Nẵng : Chị cảm thông nỗi cô đơn của em. Nhưng sao chú bé nhất thế. Cứng cổ của nhà Mừng Hoang Vu hay Khiếu Quốc Việt, chị tin rằng em sẽ được đón tiếp niềm nở.

Em Trần thị Thanh, Saigon : Em dễ thương quá đi thôi. Giáo sư Quốc văn của em được nhiều người mến tiếc như thế thật xứng là bậc thầy đáng kính. Chị xin chia buồn với các em.

Em K. X, Gia Định : Vì bạn em chưa đọc hiểu Nhi nên tư tưởng T.N là báo của con nít, không đáng đọc. Trái lại, độc giả Thiếu Nhi gồm đủ mọi lứa tuổi, và theo thư từ gửi về chị thấy tư tưởng của độc giả Thiếu Nhi phần đông rất sâu sắc, trình độ Trung học và Đại học cũng có. Đồng thời các em bé cũng vẫn say mê T.N vì ở đây, các em tìm thấy những mục học hỏi những nụ cười trong trẻo lành mạnh T.N luôn luôn cố gắng để xứng đáng là «tờ báo của cả gia đình» em ạ.

Em Minh Hy, Saigon : Em cứ tới tòa soạn chơi, và nếu muốn, em có thể đổi thẻ mới nghe em.

Em Khiếu Quốc Việt, Đà Nẵng : Em gửi phiếu và hình về làm thẻ khác vậy nhé. Chắc lạc thư rồi em ơi !

Em Nguyễn thanh Nhơn, Hóc Môn : Nghề là chữ Nôm. Nghiệp là chữ Hán. Chữ Hán thì Nghề có nghĩa là Nghề. Đơn độc là tiếng Hán kép có nghĩa là lẻ loi. Lý lẽ là tiếng Hán Việt em ạ. Con dâu vua gọi là Hoàng Túc («tử» là con và «túc» là con dâu) Ui da ! Chú bé ơi ! Chú muốn làm thầy đồ hay sao mà thắc mắc quá xá vậy. Chịu khó hy sinh tiền ăn sáng để dành mua cuốn Hán Việt tự điển, tha hồ mà nghiên cứu nghe chú bé.

Em Đ.H.N B, Nha Trang : Sao em thông minh thế ! Xứng đáng là độc giả Thiếu Nhi chính hiệu con nai rồi đấy nhé.

Em Đoàn Trang, Cao Lãnh : Tiểu sử chú N.T. đăng ở số 29 Còn các phần khác thì em phải suy nghĩ để làm bài nghe em.

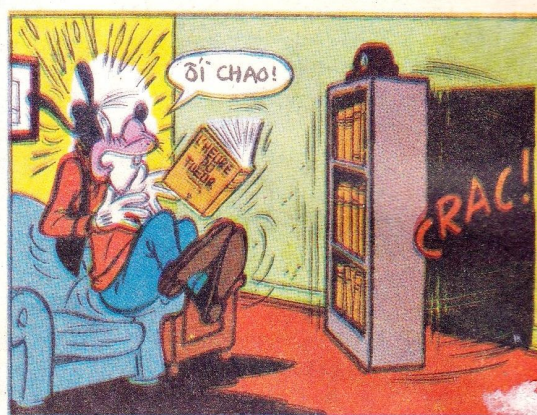
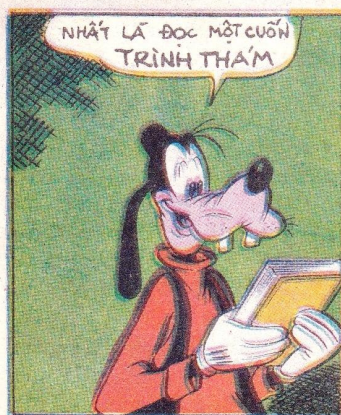
Em Thu Hồng, Cần Thơ : Tại chị M.L. mãi ăn xỉ mụi nên bỏ bê công việc. Nhưng chị ấy đã cải tà qui chánh và xuất hiện rồi đó em. Nên theo ý bạn là hơn, phải trọng tự do của người khác em nhé.

Các em : La thanh Liêm, Cần Thơ — Phan đình Trung, Gia Định — Nguyễn đình An, Quảng Tín — Lương văn Hòa, Tam Kỳ — Phan thanh Long, Chương Thiện — Hội Văn, Tam Kỳ — Nguyễn đức Thảo, Qui Nhơn — Nguyễn Mi mosa, Saigon — Trắc Bà Diệp, Cần Thơ — Ngọc Thảo, Saigon — Phượng Huỳnh, Sadec — Dương minh Trí, Saigon — Nguyễn đình Trung, Đà Nẵng — Nguyễn gia Hòa, Saigon — Việt Nhi, Nha Trang — Long An, Da Kao — Tou Tou, Saigon — Nguyễn chỉ Hồng, Saigon — Giang Lam, Vĩnh Long — Kim Hoi, Tàng Nghĩa — Kim Hà, Saigon — Liều lệ Mân, Saigon. Chị đã nhận được thư. Rất cảm ơn và chúc các em mĩm cười với chị trong khu đại đoàn kết này nhé.

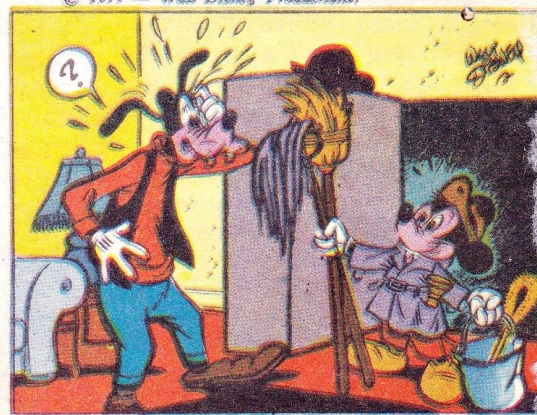
Thương mến tất cả các em
Chị ĐỖ PHƯƠNG KHANH

ĐÌNH GỖ sau khi đọc TRINH THẨM

© 1971 - Walt Disney Productions.

Giá 50đ.

Librairie KHAI TRI 931-BTT-NBC-HCBC ngày 18-6-1971
62, Bd. Lê Lợi SAIGON